

Filadelfský věk církve

¹ ... bratr šel a přinesl mi velký teplý třešňový koláč. Říkám vám, taková nárážka se vyplácí. Co tomu říkáš, bratře Neville? Tady to máte. Vypadá to, že třešňový koláč je jaksi v oblibě. Je opravdu dobrý. Prostě, jak to říkám o... Když jíš třešňový koláč, někdy narazíš na pecku. No, ale já ten koláč nezhodím, vyhodím jenom pecku a jím ho dál. Takto chci, abyste to dělali s těmito poselstvími. Když mě sledujete, snažte se mě pochopit. Když narazíte na něco, co nemůžete jen tak strávit, tak přece nevyhazujte celou tu věc. Vyhod' jen tu část, tu pecku, a jez prostě koláč dál.

Když... máte rádi kuře, pečené kuře? Skoro každý ho má rád. No, tedy když jíš kuře a narazíš na kost, tak kuře nezhodíš, zahoďš jenom kost. Je to pravda, Pate? Vyhod' jenom kost a jez to kuře dál.

² No, jsme šťastni, že můžeme jíst pokrm, který neobsahuje ani kost ani pecku. Dolů z nebe padaly oplatky zvané „mana“ a všechno pokryly nebeskou sladkostí. Víte, myslím, že to byl David, který jednou řekl: „Chutná to jako med ze skály.“ Myslím, že ten básník řekl, že to byl med ze skály. „Ó, můj bratře, ochutnals to...?“ Vidíte, chutná to jako med ze skály. „Med ze skály, můj bratře.“ Tak to je.

³ No, víte, zamýšlel jsem se kdysi nad tím, co to znamenalo „med ze skály“. A myslel jsem si: „No, asi kdysi ve skále našli nějaký úl.“ Ale když jsem po tom pátral, přišla ohledně toho inspirace — ne v té době, když jsem to hledal, ale později. Zjistil jsem, že všichni ti pastýři, kteří měli ovce... na tom něco je, víte...

⁴ Naše těla jsou učiněna z prachu země. Každá živá věc pochází ze země. A to bylo... ti pastýři věřili, že ten vápenec ovci pomůže, kdyby jí něco bylo, víte, kdyby byla nemocná nebo nějak stonala. Oni chtěli, aby ovce lízaly skálu. Viděli jste to, jak to ovce dělá — jde a líže skálu. A aby tu ovci přiměli, aby skálu lízala, tak ji polili trochu medem. A ta ovce potom šla a lízala ten med a dostala do sebe taky tu skálu, rozumíte, když lízala ten med.

⁵ A teď, máme tady celou brašnu plnou medu. Dáme ho na skálu. Ne na nějakou církev; na skálu, Krista Ježíše. A vy ovce ho teď lízejte a určitě se hned uzdravíte. Veškeré hříšné potíže zmizí, když budeš lízat tu skálu. To je všechno, co musíš dělat. Na té skále je něco, co má v sobě uzdravení — uzdravení.

6 V minulosti, když ještě neměli injekci proti vzteklině, měli ve zvyku používat to, čemu říkali „vzteklý kámen“. Když někoho pokousal vzteklý pes, tak ho položili na ten „vzteklý kámen“. A pokud ten vzteklý kámen... pokud se k tomu vzteklému kameni přilepil, tak se uzdravil. Pokud se nepřilepil, tak už byl pacient v příliš pokročilém stavu a zemřel.

7 Tak je to dnes. Nejhorší kousnutí, které znám, není od vzteklého psa, ale od ďábla. A my na to máme kámen: Skálu věků. Jenom se jí chyť. Pokud se jí budeš držet, uzdravíš se. A nikdy se jí nepuštěj a necouvej, jenom se jí dál drž. Přilni k ní a budeš v pořádku.

8 A teď, předtím, než začneme naši večerní lekci... a chceme, pokud můžeme na chvíli povstat, abychom se pomodlili. Nejsi sestra Roberta Daughertyho? Volala mi myslím včera a mluvila o tom, že potřebuje modlitbu. A já jsem nevěděl... jsi jí trochu podobná. Nevěděl jsem, jestli to jsi ty nebo ne. Viděl jsem tě tu včera večer.

No, kolik z vás chce být připomenuto před Bohem, nebo spíš kolik z vás chce, aby Bůh na vás pamatoval? Jen...

1. Janova 2:2

9 Náš nebeský Otče, jak měl ve zvyku zpívat náš malý vedoucí zpěvu v Chicagu: „Pamatuj na mne, když mi kanou slzy.“ Pane, pamatuj teď na mne. V hodině smrti a po celý život chceme, Pane, abys na nás pamatoval. Nevzpomínej na nás jako na hříšníky, kterými jsme, ale chceme, abys na nás pamatoval jako na křesťany, kteří vyznali, že přijali Ježíše Krista, Tvého Syna a našeho Spasitele, za naše... aby byl usmířením za naše hříchy; o čemž víme, že to je jediná šance, kterou máme — jediná cesta, jediný prostředek spásy. Neděje se to prostřednictvím žádné církve nebo skrze kterákoli jiná mechanická opatření nebo nějakou organizaci, ale skrze Ježíše Krista, a jediné Něho.

A tak dnes večer přicházíme v Jeho jménu a prosíme, abys nám požehnal, když jsme se tu shromáždili, abychom studovali Tvé Slovo a abychom poznali, co máš pro nás dnes večer připraveno, abychom mohli budovat naše duchovní těla v živou církev — církev, kde bys Ty mohl žít, a do které bys mohl vejít a cítit se dobře, aby ses procházel uprostřed svého lidu — a říkal nám, co máme dělat, a abys věděl, že to hned uděláme.

A my Tě milujeme, Otče. Ale víme, že ještě nejsme úplně v takovém stavu, abys skrze nás mohl mluvit, jak by sis přál. A tak se modlíme, abys obřezal — to znamená, odřízl — všechnu tu poštilost, odřízl od nás dnes

večer veškeré přebytné tělo, abychom Ti mohli být cele oddáni, abys nás mohl kdykoliv použít.

A modlíme se, aby to byl dnešní večer, Otče, kdy nás použiješ k tomu, abychom přinesli tyto valouny zlata z Bible, a vyleštili je, aby lidé uviděli Kristův odraz v tomto velkém věku církve. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

¹⁰ Tedy, měli jsme teď věky církve po pořadí, až k dnešnímu věku církve, který je šestým věkem církve — a zítra večer budeme s církevními věky hotovi, když je tak probíráme každý večer, od pondělí do neděle. A dnes večer se ten věk církve jmenuje Filadelfský věk církve. A hvězdou, nebo poslem, andělem poslem pro ten církevní věk je, jak vážně celým srdcem věříme, John Wesley.

¹¹ Tento věk církve začal v roce 1750, když končil luteránský věk církve, a trval přibližně do roku 1900, asi do 1906 našeho letopočtu, Wesleyánský věk církve — a potom to z toho přešlo do Laodicee.

¹² Tak tedy, tento věk je věkem... církevním věkem bratrské lásky, velkým misijním věkem a dobou „otevřených dveří“. A odměnou byl sloup, „být učiněn sloupem“, a zjevení třech jmen: jména Božího, jména města Božího a nového jména Božího, to je zjevení, které bylo dáno této církvi, tomuto věku. A tak ta církev... Tento věk začíná ve Zjevení 3:7 a až do 13. verše, a včetně 13. verše, Zjevení 3:7 až 13.

¹³ No, každý večer jsme to trochu opakovali, vraceli se zpět. A ten první věk církve byl Efezský věk církve. Může někdo říct, kdo byl jeho andělem nebo světlem? Kazatelem toho věku církve? Pavel, v období Efezského církevního věku, od roku 55 do roku 170 našeho letopočtu. Důvod, proč jsem si zvolil rok 55, je to, že on tehdy začal svoji misijní cestu, a tehdy také založil Efezskou církev a jiné další církve.

¹⁴ Dobře, druhým církevním věkem byla Smyrna. Pamatuje si někdo z této třídy, kdo byl andělem tohoto věku církve? Ireneus, správně. Dobře. Bylo to od roku 170 do roku 312. Třetím věkem církve byl Pergamonský věk církve. Pamatuje si někdo ze třídy, kdo byl svatým toho věku? Svatý Martin, správně, od roku 312 do roku 606.

¹⁵ A potom dalším věkem církve byla Thyatira. Pamatuje si někdo na to, kdo byl svatým a andělským poslem toho věku? Columba, správně. A to bylo od roku 606 do 515 [1520]. Dalším byl Sardský církevní věk, což bylo včera večer. A kdokoli... Samozřejmě, že víte, kdo byl andělem toho věku církve. Pamatujete si? Martin Luther. A tak jeho období bylo 1520–1750.

¹⁶ A dnes večer jsme ve Filadelfském věku církve, což je John Wesley, posel toho dne, od 1750 do 1906 našeho letopočtu. A je to věk bratrské lásky.

¹⁷ A teď, zjišťujeme, že každá z těchto církví, věků církve, vyjadřovala charakteristickou vlastnost té církve. Sdělovala, jaká ta církev byla, vlastnosti té církve — spíše charakteristickou vlastnost té církve. Tak tedy, včera večer to byl Martin Luther.

¹⁸ V tomto jsem... Důvod, proč to přináším a proč to chlapci zaznamenávají na pásek... Studuji to celý den. A vy řeknete: „Celý den, a řekneš nám tady z dějin jen tak málo?“ Ne. Ty historické body budou v knize, rozumíte. Toto zde... důvod, proč to tady přináším, je, abychom tyto věci vytáhli a skrze inspiraci *vyjádřili* před vámi lidmi zde, kde se společně shromažďujeme, abychom dostali tu inspirovanou část toho.

Historii, tu mohu přechíst z knihy. Ale tady očekávám na inspiraci. Potom to vezmeme z pásku. Pak budeme mít... budeme mít... v té knize pak budeme mít jak historická data, tak i inspiraci, kterou nám dal Duch svatý, zatímco jsme tady spolu v těchto nebeských místech v Kristu Ježíši. A já věřím, že by z toho měl být pozoruhodný malý komentář ohledně těchto věků církve. A ať Pán k tomu přidá požehnání.

¹⁹ Tak tedy... včerejší večerní věk církve byl Sardský církevní věk... ve skutečnosti byl v řečtině nazván „ten, který unikl“, ale já věřím — v anglickém překladu je „mrtvý.“ Tedy, byla to jak mrtvá, tak i „uniknuvší“ církev, protože to byla církev, která zemřela pod papežskou vládou v letech 1500 nebo 1520, během toho velkého papežského panování, což my nazýváme „Temnými věky“, kdy křesťanství bylo v největším úpadku, v jakém se kdykoli nacházelo a bude nacházet — dokonce i v Laodicejském věku církve.

²⁰ Tedy, je tu jedna pozoruhodná věc, a tak si to podržte v paměti, že tyto církevní věky začaly a že všechno, co v tom jednom věku církve začalo, pokračuje v každém věku církve dál, a každý církevní věk se s druhým překrývá. Jestli budete studovat tu historii přesně podle té knihy, pak to zjistíte. Je to jako přesahy, takhle, navzájem se překrývající. A jeden církevní věk končí a ten anděl, který tam mezitím přichází, volá tu církev zpět k víře, kterou kdysi ztratila. Tak to bylo vždy.

Juda 1:3

²¹ Podívejte se na epištolu Judovu, poslední knihu v Bibli, vidíte, než narazíte na Zjevení. Juda řekl: „Psal jsem vám, abyste statečně bojovali

o víru, která byla jednou provždy darována svatým," *to je* překrývání mezi apoštoly a příchodem Zjevení, protože většina apoštolů už tehdy byla po smrti, už zesnuli. Jeden z nich byl tehdy naživu — to byl svatý Jan teolog, který je zjevovatelem, nebo pisatelem, který dostal zjevení od anděla Páně, aby napsal knihu Zjevení.

²² No, vidíte, ony se vzájemně překrývají. A tak teď... myslím, že jste to zpozorovali a všimli si, jak to navazuje na sebe, jak jsem se o tom zmínil, že dokonce tady v Sardském věku — že to byl věk manželství. Ve skutečnosti církev nikdy nedosáhla svého plného rozkvětu až do Thyatiry, ale v Sardách se vdala. A Sardis znamená... manželství.

²³ No, jestli jste si toho všimli, tady se vdala; potom to přesáhlo do toho věku tady. A všimněte si, že Luther, *to jsme měli* včera večer, vystoupil s „mrtvým“ jménem, jméno „mrtvý“ a potom „uniknuvší“. Vidíte, to byla mrtvá církev odsud, s malým uniknuvším zbytkem, který byl vyveden do tohoto věku tady.

²⁴ A dnes večer, když budeme končit Filadelfský věk, on přinese začátek Laodicejského věku. Potom zítra večer, když bude končit... Právě na konci, všimněte si, že ten anděl se objevuje právě v čase konce, a právě v konečném čase, aby pokáral církev, že ztratila svou první lásku a jak se vzdálila od Boha, tak jak to udělali ti v průběhu těch věků. A v té době nastane vytržení, které vezme církev domů. Církev půjde nahoru právě v době toho poselství. A tak my se teď k tomu věku blížíme. Porozuměli jste tomu? Dobře.

²⁵ Právě v té době přichází anděl církve, posel věku, aby je pokáral za to, že ztratili svou první lásku a bude se snažit, aby je přivedl zpět (totéž udělá posel dnes večer) ... Ten anděl posel se vrací, aby takto pokáral každý věk za to, co dělali. Takže to působí v každém věku církve překrývání se. Prostě se navzájem takhle překrývají, jako když se vystupuje o stupeň výš. Takhle se to překrývá a směřuje to nahoru.

²⁶ No, mám zde pouze stručnou historii o poslu pro dnešní večer, Johnu Wesleyovi. Hvězdou toho věku byl John Wesley a narodil se 17. června 1703 na Epworthuské faře v Anglii. Byl patnáctým z devatenácti dětí Johna a Zuzany Wesleyových, otce a matky. Otec byl kazatelem; matka posvěcenou svatou.

²⁷ I když pečovala o devatenáct dětí, přesto si v průběhu svého rušného dne našla dost času, aby svoje děti učila z Bible, a učila je příběhy z Bible a modlila se za ně. Právě to udělalo z chlapců to, čím byli: Z jeho bratra Charlese velkého skladatele písní, který dal světu

některé z nejinspirovanějších písní, jaké jsme kdy měli; a Johna, spolupracovníka George Whitefielda. John Wesley a George Whitefield byli opravdu prvními zakladateli této metodistické... nebo posvěcení...

²⁸ John vstával každé ráno brzy. Po celých 60 let vstával ráno vždy ve čtyři hodiny. To je jedna věc, od které církev odpadla. Vstával každé ráno ve čtyři hodiny a v pět hodin ráno kázal, po celých 50 let. A někdy kázal dvakrát až čtyřikrát denně.

²⁹ Lidé z Anglie říkali, že ujel každý rok na koni čtyři tisíce pět set anglických mil¹, aby kázal Evangelium — čtyři tisíce pět set mil a... (To jsou anglické míle. Víte, že anglické míle jsou delší než naše.) ... aby kázal Evangelium.

³⁰ Mnoho knih o jeho... bylo o něm za jeho života napsáno mnoho pomluv, které ho očerňovaly, kde si z něho tropili žerty. Ale ty knihy už dávno upadly v zapomnění. Stejně tak jejich autoři. Když něco uděláte proti Božímu dítěti, tak vám to neprojde, bojujete jenom s větrem. Bůh si je stejně provede.

³¹ Nazývali ho metodistou pro jeho metody jednání. Říká se, že za svého života kázal přes čtyřicet tisíc kázání. Pomyslete na to! Čtyřicet tisíc kázání. Krátce po jeho smrti v roce 1791 se Metodistická denominace na světě zakořenila a začala Metodistická církev. Tehdy, ovšem, v té době žil Asbury a mnoho dalších.

Zjevení 3:7

³² No, když si všimneme pozdravu této církvi; čímž chceme právě teď začít v 7. verši — posel Filadelfie, ta pravá církev v... pravá církev ve vyznávající církvi. Byla to pravá církev, ta vyznávající.

... andělu církve ve Filadelfii piš...

³³ Zaměřil jsem vaši pozornost k tomu překrývání jedné každé. No, tady pochopíte, že anděl... Pokud budete sledovat způsob, jak on přináší v tom věku... Metodistický věk se překrývá a přesahuje trochu do Filadelfského... nebo do Laodicejského, letničního věku. Potom zítra večer ten letniční posel se vrací, aby tyto pokáral za odpadnutí, právě jako je pokáral tento věk za to, že odpadli tady v Sardách (luteránském věku), v tom přesahování.

³⁴ Bratrská láska. To byl velký věk misionářů a misií. Svět nikdy neviděl takovou dobu — to dokonce přesahuje teď do našeho času — předtím svět nikdy neviděl takovou misijní dobu. V posledních... ó, řekl

¹ Přibližně 7200 km

bych, že těch posledních 150 let bylo jedním z nejvýznačnějších období lidských dějin, protože se misionáři rozešli do všech částí světa s Evangeliem. To bylo...

Marek 16:15, 17

³⁵ Doslova, skutečně šli, rozesílali poselství Evangelia v psané formě a v traktátech a knihách a tak dále. Evangelium se už tehdy dávno dostalo ke každému národu pod nebem, již dávno. A tak vidíte, to potvrzuje, že to nebylo to, o čem Ježíš mluvil. On nikdy neřekl: „Jděte do celého světa a zakládejte biblické školy.“ Ani neřekl: „Jděte do světa a rozdávejte literaturu.“ Ty věci jsou sice dobré, ale Jeho příkaz k církvi byl: „Jděte do celého světa a kaďte Evangelium.“ A Evangelium není všehovšudy Slovo, ale je to přivádění toho Slova k životu, rozumíte, protože Ježíš hned na to řekl: „Tato znamení budou následovat ty, kdo uvěří.“

Matouš 10:8; Marek 16:15–17

³⁶ Víte, že Marek 16, Jeho poslední pověření k církvi bylo: „Tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří.“ Jeho první pověření k církvi v Matouši 10. kapitole bylo: „Nemocné uzdravujte, mrtvé křiste, démony vyhánějte. Zdarma jste dostali, zdarma dejte.“ A jeho poslední poselství k církvi bylo: „Jděte do celého světa a kaďte Evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen, a ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení.“

³⁷ Není to zvláštní, že mnozí tuto část vyřazují? „A“ je spojka, která spojuje vaši větu dohromady, víte. Tedy, On řekl... Mnozí kazatelé řeknou: „Jděte kázat Evangelium. Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, a kdo neuvěří, bude odsouzen.“

Marek 16:17, 18

³⁸ „A tato znamení budou provázet ty... budou provázet ty, (ty!), kdo uvěří. V mém jménu budou vyhánět ďáblы. Budou mluvit novými jazyky. Jestli vezmou hady nebo vypijí nějakou jedovatou věc, neublíží jim to; vloží-li ruce na nemocné, ti se uzdraví.“ Znamení živého Boha působícího mezi lidmi. Ó, až kam? „Do celého světa.“ Rozumíte tomu? Do celého světa.

Marek 16:15

³⁹ A tak proto, když řeknu, že letniční poselství (ne nynější letniční organizace), že letniční poselství je jediným pravým poselstvím od Boha... No, podívejte se, Marek 16, jestliže to tam čtete. Dobře, právě zde dal Ježíš pověření své církvi: „Jděte do celého světa; kaďte Evangelium. Tato znamení — mluvení v jazycích, uzdravování nemocných, konání zázraků — budou trvat až...“ Až kam? „Do celého

světa.“ K jak mnohým? „Ke každému stvoření.“ To je po celou dobu až sem do konce, „až do skonání světa.“ Dobře. Tato znamení budou provázet pouze tuto církev? „...ty, kdo věří v celém světě. V celém světě, ke každému stvoření, tato znamení je budou provázet.“ Ne „toho“, ale „ty“, kdo uvěří. A tak to je letniční církev, vidíte?

⁴⁰ No, začali jsme tento věk zde, který dnes večer *probíráme*, Filadelfský — F-i-l... Filadelfský věk církve. V tom věku evangelizovali a měli misionáře v celém širém světě díky literatuře.

Matouš 24:14

⁴¹ Ježíš řekl: „Až bude kázáno toto Evangelium — toto Evangelium bude kázáno — celému světu na svědectví o mně, pak nastane konec.“ No, jestli to bylo to, o čem On mluvil — rozšiřovat literaturu, vysílat misionáře se čtením, psaním, počítáním a rozdávát traktáty a přimět lidi k podání ruky a k víře, že existuje Bůh — jestli toto bylo všechno, pak Jeho příchod je už dávno za námi. Rozumíte? A tak to ukazuje, že Evangelium...

Marek 16:15; 1. Tessalonicenským 1:5

⁴² Pavel řekl: „Evangelium nepřišlo jen ve slovu, ale v moci a projevu Ducha svatého.“ Pak když Ježíš řekl: „Jděte do celého světa a kažte Evangelium,“ On *tím* řekl: „Jděte do celého světa a demonstруйте *to!*“ Ó, to mám rád. Demonstруйте moc Evangelia. Vezměte Slovo, to, co ono říká, a ukazujte lidem, co říká, a pak to před nimi předvedte. Ó, to je ta cesta, která to dokazuje.

⁴³ Ó, když tady tehdy v mém pokoji stál věhlasný Morris Reedhead, prezident Súdánských misií, největších na světě, když řekl: „Bratře Branham, ty jakožto baptista bys měl znát pravdu.“ Řekl jsem: „Bible je pravda.“

A on řekl: „No,“ řekl, „co to mají tihle letniční?“

Řekl jsem: „Ducha svatého.“

A on řekl: „Ó, já jsem je viděl, jak rozbíjejí nábytek a převracejí věci.“

⁴⁴ Řekl jsem: „Ano! To je věc, kvůli které se od nich vy distancujete a izolujete.“ Oni mají spoustu páry. Roztočili by kolo a něco by udělali, ale oni všechno vyfouknou píšťalou do vzduchu, rozumíš. Řekl jsem: „Kdyby ji pustili sem dolů, měli by znamení, divy a zázraky, a všechno. Ale oni nevědí, jak s tím naložit. Někam to jít musí, a tak oni to prostě vyřvou. Vyfouknou to do vzduchu.“ Já bych to raději vyfouknul ven, než to zadržoval a neměl žádnou páru k vypouštění. A vy?

45 Jako říkával ten starý člověk: „Raději bych se bál trochu divokého... raději bych měl trochu divokého ohně než vůbec žádný oheň.“ Dnes je potíž v tom, že se snažíme oheň namalovat a říkáme: „Víte, v minulosti v dobách Letnic dělali tohle.“ No, k čemu je dobré ukázat člověku, který k smrti mrzne, namalovaný oheň? To mu ani trochu nepomůže. Ne. On sám musí mít oheň.

46 A jestliže existuje Boží moc, která způsobuje, že letniční pracují pro Pána a konají skutky a znamení, které oni dělali, pokud ten obraz nejen namalujete, ale přinesete jim ten skutečný obraz, oni získají tu stejnou zkušenost, stejné spasení a zpečetí své vlastní svědectví tak, jak ho zpečetili oni. Rozumíte? Ale musíte jim to přinést. Nesmíte to umístit do nějaké jiné minulé generace, ale přinést to sem.

Marek 16:15, 17

47 Ted' zjišťujeme, že tento věk bratrské lásky byl velký misijní věk. Ježíš řekl: „Do celého světa a ke všemu stvoření a tato znamení to budou provázet.“

No, když procházíme dějinami a Biblí, chci se vás zeptat, copak každý večer...? Četli jsme tady v Bibli, co Ježíš řekl Janovi, že se stane, a rovnou tady jsme vzali dějiny a dokázali, že se to stalo. Přesně tak. Proto jsem věnoval čas, abych tyto muže našel, abych se přesvědčil, že to byl ten služebník Boží, který toto poselství nesl rovnou dál. Ale on tam byl. Byl tam přesně tak, jak řekla Bible — zachoval to poselství tak jako na začátku, nikdy si s tím nezahrával.

48 A pak jsme viděli, že to bylo téměř zadupáno a On nazval právě tento věk mrtvým věkem, temným, a tak dále. A pak přišlo trochu světla, pak trochu více síly. A pak vstoupilo do letničních znovu opravdové prožití, právě v konečné době. A potom byla nevěsta vytržena, odešla pryč a nastalo znovu velké soužení. Dobře — velké soužení, které má přijít na celý svět.

49 Tak tedy, velký věk misionářů, bratrské lásky, věk misií. Dovolte, abych vám jmenoval některé z těch velkých lidí. Zapsal jsem si tu jejich jména: John Wesley, George Whitefield (Žil kolem roku 1739.), Charles G. Finney, Dwight Moody, William Carey — velký misionář, který odešel do Indie v roce 1773, David Livingstone do Jižní Afriky. Vidíte, ti všichni, to jsou jen někteří z těch *velkých* mužů. Právě...

50 Mám tady jména mnoha z nich, těch velkých mužů, kteří žili v té bratrské lásce tak, že černochoch, bělochoch, hnědý člověk, žlutý člověk, všechny přehradly padly. A tito muži se vydali na misijní pole — bratrská

láska, natáhli ruce všude ke všem národům. A bylo jim otevřeno, aby mohli jít, další věk otevřených dveří, protože předtím by to nemohli udělat. Papežství a římský papež, a tak dále, to všechno tak uzavřeli, že oni jít nemohli.

⁵¹ Ale v tomto věku byly dveře otevřené, protože On řekl, že to je věk otevřených dveří. Oni v průběhu toho věku otevřeli mnoho dveří: dveře k Evangeliiu, dveře k misijním polím, dveře zpátky ke Kristu. A všechno bylo v průběhu tohoto věku otevřeno. A můžete vidět, co dokázali. Ti bratři z toho dokázali vytěžit velké dílo.

2. Korintským 3:6

⁵² A od Johna Wesleye, hvězdy po Sardském věku, potom co je přišel probudit ze Sardského věku, v následujících sto padesáti letech velkých misionářů pokryli celou zemi jako v žádné jiné době předtím. Pomyslete na to! Každý národ pod nebem slyšel Slovo. Naplnilo se to před mnoha, mnoha, mnoha lety, vidíte. Ale ne Evangelium; jenom Slovo. „Litera zabíjí, ale Duch obživuje.“ Vidíte.

⁵³ Když jsem tam toho dne stál v Jižní Africe na pódiu a viděl jsem tisíce a tisíce *lidí*, kteří tam seděli, mohamedáni... A setkal jsem se s jedním misionářem pro mohamedány, a ten misionář pro mohamedány mi řekl: „Ó, pro tu vzácnou duši.“

⁵⁴ No, ten člověk tam byl léta a léta, a obrátil ke Kristu jednoho mohamedána. Protože mohamedáni pocházejí z Médů a Peršanů a jejich zákony se nemění ani neupravují. Kdo je jednou mohamedán, je mohamedán navždy.

⁵⁵ A tak tam byla ta jedna duše, o níž mluvil tento bratr a ten člověk stál venku na dvoře v Pretorii, hlavním městě Jižní Afriky. Bylo to na severu ve Svobodném státě — Svobodném státě, Oranžském státě, v Transvaalu. A my jsme odtamtud jeli na jih do Kapského města a Bloemfonteinu a tímto směrem a vrátili jsme se přes Grahamstown, Východní Londýn a pak... zpět do Johannesburgu, potom co jsme odjeli z Kapského města a projížděli jsme na sever pobřežím. Dobře.

⁵⁶ Posledním městem, kam jsme přijeli, byl Durban, kde jsme shromáždili většinou domorodce. Bylo jich 150... 200 000 domorodců, sedících tam mohamedánů, domorodců. Oni museli cestovat několik týdnů přes... To závodíště bylo daleko větší než Churchill Downs. Druhé největší na světě. V Londýně je největší, *pak* Jižní Afrika a Churchill Downs.

⁵⁷ Měli tam ohrady, protože oni měli kmenové války. A policie — stálo tam dvě stě nebo tři sta strážníků — zaháněli každý z těch kmenů do ohrady, aby mezi sebou nebojovali a odzbrojili je od jejich oštěpů a asagajů a tak dále, které nesli; seděli tam na zemi a jedni se dívali na druhé přes plot... a kmenové války. Jejich náčelníci — nosili je na... někdo je ovíval velkým vějířem.

A královny — královna z Rhodesie přijela se dvaceti sedmi vozy nebo vagóny nebo kočáry... plnými lidí z Rhodesie, aby se zúčastnili shromáždění, a přijel zvláštní vlak.

⁵⁸ Pán konal velké věci, velké zázraky a znamení. A koho jsme tam nenašli? Sydneye Smitha, durbanského starostu, který tam v ten den přišel, a já jsem se zeptal: „Kdo je tamten chlapík... s tím přívěskem na krku?“ Barevný člověk, jak my tady říkáme, černoch — těm jsem tam měl kázat. A mnoho jich na sobě nemělo žádné oblečení. Ani kousek oděvu, jak muži, tak ženy. A tak on měl v ruce modlu, měl na krku malý přívěsek.

⁵⁹ Zeptal jsem se: „Nač mají na krku ty přívěsky?“

Řekl: „To jsou křesťané.“

Řekl jsem: „Křesťané? S tou modlou v ruce?“

⁶⁰ On řekl: „No, bratře Branhame, on je Songhai.“ Řekl: „Já umím mluvit jeho řečí.“ Řekl: „Zajdeme tam a promluv si s ním. Nazvi ho, jak chceš. Mluv s ním tak, jakože se ho chceš na něco zeptat. Já se ho zeptám, a pak ti řeknu, co odpověděl.“

A tak jsem se ho zeptal: „Jak se máš, Tomáši?“ Nazval jsem ho Tomáš, protože jsem si myslel, že to je pro něj přiléhavé jméno. A řekl jsem: „Jak se ti vede, Tomáši?“ Podíval se na mne, a já jsem řekl: „Jsi křesťan?“

„Ano,“ byl křesťanem.

A řekl jsem... Samozřejmě, on mě neznal. Nikdy... Nikdo z nich nás ještě nikdy neviděl. A tak jsem se zeptal: „Co děláš s tou modlou?“

Ó, jeho otec ji nosil, vidíte. To byl bůh, vidíte.

A řekl jsem: „Tvůj otec ji nosil?“ Řekl jsem: „Dobře, to ale není důvod, abys ji nosil ty. Ty jsi křesťan. Ty bys ji nosit neměl.“

On řekl, že jednou jeho otce pronásledoval lev. A on rozdělal malý oheň a modlil se tak, jak mu řekl kouzelník, k této modle, a ta modla lva zahнала. Zvířata tam zabíjejí mnoho lidí a...

⁶¹ A já jsem řekl: „Podívej se, to nebyla modlitba, kterou ti řekl kouzelník. Toho lva odehnal ten oheň.“ Řekl jsem: „Lev se bojí ohně.“ A řekl jsem mu: „Jako křesťan, Tomáši, bys tu modlu nosit neměl. Neměl bys s tím mít nic společného.“

⁶² A on řekl: „Ó, dobře,“ řekl, „pokud Amoyah...“ To je neviditelná síla... „náš Bůh, kterého nevidíme.“ Amoyah znamená něco jako... síla, něco jako vítr. On řekl: „Jestli Amoyah selže, tohle neselže.“ A tak on nosil obojí: jestli jedno nebude fungovat, to druhé bude. To je tedy ta síla křesťanství. Ano. Ó!

⁶³ Ale potom toho odpoledne, když Duch svatý sestoupil na to shromáždění na závodisti a začal zjevovat tajemství srdce, poté co jsem asi hodinu vykládal Písmo, (normálně by mi to zabralo patnáct minut, ale tady bylo patnáct různých překladatelů, přes které to muselo projít)

...

A tak jsem mluvil asi takhle: „Ježíš Kristus, Syn Boží;“ a tenhle řekl: „Ba, ba, ba, ba, ba;“ a tenhle zas: „Glu, glu, glu, glu;“ a potom: „Um, um, um,“ asi tak nějak. Všechno to v překladu znamenalo „Ježíš Kristus, Syn Boží“. A já jsem si musel poznamenat, co jsem řekl naposledy. Nevěděl bych, kde v řeči jsem. A pak jsem musel počkat, dokud to nepřeložili.

A pak, až to skončilo, jsem řekl: „Misionář vám řekl o Ježíši, který přišel, aby vás spasil.“ Mohli jste je vidět, jak se na sebe dívali, víte, různé kmeny všude, nahoře i dole, takhle.

Jan 14:12

Řekl jsem: „To vám pověděl misionář. Ale jsem zvědav, jestli jste pochopili, když ten misionář četl tuto Knihu, že *Bůh* byl velkým lékařem a že řekl, že bude žít v lidech v každém věku až do doby, kdy znovu přijde? ‚Skutky, které dělám já, budete dělat i vy.‘ Vy, s těmito přívěsky, kteří jste už přijali Krista jako svého Spasitele, chtěli byste vidět Ježíše, jak sem dnes přichází a prochází se mezi lidmi a dělá to samé, co dělal, když byl tady na zemi?“

Ó, všichni *dávali najevo*: „Jistě!“ Chtěli to vidět, rozumíte. Chtěli to.

Řekl jsem: „Pokud to tedy udělá, použije nás tady, že uděláme tutéz věc, kterou dělal On, když byl tady na zemi, uvěříte pak Jeho Slovu?“

„Ó, jistě!“

⁶⁴ Rozumíte, seděli tam i mohamedáni. Druhá osoba na pódiu byla mohamedánská žena. Duch svatý promluvil; já jsem té ženě řekl, pověděl jsem: „No, ty víš, že tě neznám, neumím ani mluvit tvou řečí.“

A ona s tím souhlasila. Měla tady mezi očima červenou tečku, což znamenalo, že byla urozená mohamedánka.

A tak jsem řekl: „No, abych tě uzdravil, já tě uzdravit nedokážu.“ Ale řekl jsem: „Rozumělas tomu, co jsem dnes odpoledne říkal, tomu poselství?“

A ona tomu mohamedánskému překladateli odpověděla, že... byla to Indka. Řekla: „Ano,“ že rozuměla. Ona četla Nový zákon. Ó, ano.

⁶⁵ Vidíte, oni také věří v Boha. Oni jsou také semeno Abrahama, vidíte. Ale ona řekla, že věří v Boha, ale věří, že Mohamed je jeho prorokem, a my věříme, že Ježíš byl jeho Synem, vidíte. Ona tedy řekla, ó, že věří v Boha.

⁶⁶ A já jsem řekl: „Tedy, jestli znáš Starý zákon a víš, jakým způsobem byl Bůh v těch lidech v minulosti, v minulých věcích, pak Ježíš — ten, kterého my nazýváme Kristem — měl být Bůh-prorok. Oni Ho zabili. Vy si myslíte, že Ho nezabili, protože říkáte, že vsedl na bílého koně a odjel. Tak vás učili vaši kněží, že On zabit nebyl a že někde na jiném místě zemřel normální smrtí, o mnoho let později.“

Řekl jsem: „Tak věříte vy. Ale tento Ježíš, podle Nového zákona, On zemřel a vstal z mrtvých a seslal svého Ducha zpět na svou církev.“

Jan 5:19

⁶⁷ Tak je dostanete, rozumíte. To je přesně to, ohledně čeho ten mohamedán vyzval Billyho Grahama, rozumíte. Ta samá věc, stejný princip. Řekl jsem: „No, jestli... Mohamed vám nikdy nic nesliboval, ale Ježíš nám dal zaslíbení, že ty stejné skutky, které dělal On, budeme dělat i my. No, vzpomeňte si, že On řekl ve svatém Janu 5:19: „Já nedělám nic, jedině co mi ukáže Otec.““

⁶⁸ A řekl jsem: „A teď, jestli Ježíš přijde a ukáže mi, v čem spočívá tvoje trápení nebo proč tu jsi, a řekne ti, co se ti stalo, jaká byla tvoje minulost a jaká bude tvoje budoucnost; a jestliže ti On dokáže říct, jaká bude tvoje budoucnost... jaká byla tvoje minulost, jistě uvěříš, jaká bude budoucnost.“

Ona řekla: „To je pravda,“ vidíte, prostřednictvím překladatele.

⁶⁹ A řekl jsem: „Dobře. Ať to tedy udělá.“ A všichni ti mohamedáni prostě vstávali a pozorovali to, víte. A když Duch svatý řekl: „Máš manžela, malého, silného muže s černým knírem. Byla jsi u lékaře, asi před třemi dny.“ Řekl: „Máte dvě děti. On tě gynekologicky vyšetřil a řekl ti, že máš na děloze cystu.“

Ona sklopila oči a sklonila hlavu. Řekla: „To je pravda.“

A já jsem řekl: „No, jestli jsi četla Nový zákon, je to to stejné, jako když Ježíš Kristus mluvil s tou ženou u studny?“

„To je pravda.“

A řekl jsem: „No, proč jsi přišla ke mně, ke křesťanovi? Proč jsi nešla k vašemu mohamedánskému prorokovi?“

Ona řekla: „Myslím si, že mi můžeš pomoci.“

A já jsem řekl: „Já ti nemohu pomoci. Ale jestli přijmeš toho Ježíše, který je teď tady a zná tvůj život a ví o tobě všechno, On ti pomůže.“

Ona řekla: „Přijímám Ježíše jako svého Spasitele.“

⁷⁰ To to vykonalo. To bylo to. Deset tisíc mohamedánů toho odpoledne přišlo ke Kristu, vidíte. Asi třicet let na misijním poli a obrátil jednoho člověka prostřednictvím literatury, a tady jich za pět minut přišlo deset tisíc, když bylo projevováno Evangelium.

⁷¹ Bůh nám nikdy neřekl, abychom zakládali církve. Nikdy nám neřekl, abychom zakládali školy. Ony jsou v pořádku, nemocnice a tak dále. Bůh ví, že je potřebujeme. To je Jeho program; ale pověřením církve bylo kázat Evangelium.

⁷² Zatímco my rozdáváme traktáty, literaturu z Asbury, z toho pěkného malého místa tady, což... ať Bůh těm lidem žehná; ta malá metodistická škola tady ve Wilmore, v Kentucky, mám za to, že v této době je to jedno z nejskvělejších duchovních míst na světě. To jsou skvělí lidé.

⁷³ A když jsem odjížděl z... zapomněl jsem. Bylo to v Rhodesii, ale nepamatuji si, jak se to město jmenovalo. Billy, dokážeš si vzpomenout? [Billy Paul říká: „Salisbury.“] Salisbury, ano. Nové Salisbury. On je moje paměť. Nové Salisbury v Rhodesii.

⁷⁴ A když jsme odjížděli z Rhodesie, uviděl jsem americký pas, když jsme nastupovali do letadla; byl tam jeden mladík a tři děvčata. A řekl jsem... přistoupil jsem k nim a řekl jsem: „Dobrý den.“ Řekl jsem: „Vidím, že máte americký pas.“

On řekl: „Vy mluvíte anglicky.“

Řekl jsem: „Ano.“ Řekl jsem: „Jsem Američan.“

On řekl: „No, to je ohromné.“

Řekl jsem: „Cestujete?“

On řekl: „Ne, my jsme misionáři.“

Řekl jsem: „Ó, to je pěkné.“ Řekl jsem: „Jsem rád, že vás vidím.“ A řekl jsem: „Odkud jste? Z které církve, nebo jste u nějaké organizace nebo jste nezávislí?“

On řekl: „Ne, my jsme metodisté. Jsme z Wilmore v Kentucky.“

Řekl jsem: „To je skoro u mě doma za humny.“ Řekl jsem... On řekl: „Nejste náhodou ten bratr Branham, který je tady?“

Řekl jsem: „Ano, je to tak.“ A to ho na místě vyléčilo, vidíte. Už nic neřekl. A viděl jsem jeho postoj, který zaujal, jak se podíval na ty dívky; takhle se na sebe podívali. Řekl jsem: „Jen na okamžik, synu.“ Byl to teprve chlapec. A řekl jsem... i těm dívkám, a řekl jsem: „Rád bych si s vámi jen na minutku promluvil o zásadách, protože jsme všichni křesťané, a jsme tu pro tutéž velkou věc. Chci se vás tří dívek a vás, mladý muži, zeptat, jestli můžete ve jménu Pána Ježíše — říkali jste, že jste tu dva roky — můžete ukázat prstem na jedinou duši, kterou jste získali pro Pána? Na jedinou duši?“ Nemohli to udělat. Ani na jedinou duši.

⁷⁵ Řekl jsem: „Nechci zranit vaše city, vůbec ne.“ A řekl jsem: „Vážím si vaší práce, ale vy dívky byste měly být doma a pomáhat mamince s nádobím. Je to přesně tak. Tady nemáte co dělat. Přesně tak.“

⁷⁶ A nikdo nemá co dělat na misijním poli, dokud nepřijme Ducha svatého a není schopen kázat v moci a podat důkaz, protože to je jediná věc, která s těmi lidmi pohne. A podívejte se, jaká povstání teď máte a všechno možného. Je to proto, že jim nebylo kázáno pravé Evangelium. Bylo jim to dáno *jen* ve formě slov. No, vidíte, co to je? To je pokračování toho „uniknuvšího“ z Lutherova věku, když byla světu dána svoboda tisku, je to tak, nebo přístup k Bibli.

⁷⁷ No, teď ten věk — ten velký věk. No, začněme, myslím, že jsme v... To byl pozdrav, od 7. verše po... Zjevení 3:7

A andělu církve ve Filadelfii piš: Toto říká ten Svatý a Pravý, který má klíč Davidův, který otvírá, a nikdo nezavře, a zavírá, a nikdo neotevře:

Zjevení 3:8

To je ale výpověď, že? Vrátím se k tomu za chvíli, protože se to dotýká dalšího úseku Písma zde.

Znám tvé skutky. Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře a nikdo je nemůže zavřít. Neboť máš sice malou moc, ale zachoval jsi mé slovo a nezapřel jsi mé jméno.

⁷⁸ No, pozorujte teď dobu, která nastává po tom velkém misijním hnutí, které zasáhlo národy, *hnutí* bratrské lásky, aby zaneslo to, co měli (nic proti tomu) z literatury a všeho ostatního, do různých částí světa.

⁷⁹ Tedy, církevní denominace se vrátila zpět ke skutkům založeným na vzdělání, vidíte. Vrátila se zpět. Potom co byla založena ta velká denominace, Ježíš umístil otevřené dveře. Potom, když nastal Wesleyův věk a byla na zemi zřízena Metodistická církev, když se ujala, rostla, a když se z ní stala velká církev (která je dnes jednou z největších mezi protestantskými církvemi), a v té době, když se to stalo, Ježíš dal církvi otevřené dveře, předtím než vešli do Laodicejského věku. Říkám to takhle kvůli tomu, abyste mohli vidět, co myslím tím *slovem* přesahování, rozumíte.

⁸⁰ Je to z misijního věku těch dveří. Ale vidíte, On jim řekl, že má klíč Davidův, a tak dále. Ale zde On řekl, že před církev teď postavil... Po tom věku misie a po *době* Whitfieldově a všech těch ostatních, a Finneyově a Sankeyově a Moodyho a dál (Moody byl jedním z posledních.), to došlo až... Ted' On před církev postavil otevřené dveře. Ó, tuto věc teď musíte sledovat. Je to právě mezi Filadelfským a Laodicejským věkem, překrývá se to.

Jan 10:7

⁸¹ Ježíš je dveřmi! Tedy, pokud se se mnou obrátíte k Janovi 10:17, abychom to teď podložili a byli si jisti, že... Mnozí z vás by tomu uvěřili, ale pak by někdo řekl: „No, to jsem nikdy... On to jenom tak řekl.“ Rád bych to teď přečetl. Jan 10. kapitola a 17. verš. Jan 10:17. Dobře, přečteme si tato slova. Promiňte, Jan 10:7, ne 17.

Ježíš jim tedy znovu řekl: „Amen, amen, říkám vám: já jsem dveře ovcí.“

⁸² To znamená zpět k těm požehnáním. Jak se dostaneme do Krista? Čím On je? Ovčincem. Často jsem se nad tím pozastavoval. Jak? Jak On mohl být dveřmi, když byl člověkem?

⁸³ No, tam ve východních zemích jsem jednoho dne, když jsem večer pozoroval pastýře, zjistil, že on bere všechny ovce do ohrady, vhání je dveřmi. A potom, když je tam všechny dostane, všechny je spočítá, aby zjistil, jestli je každá uvnitř. Pak si sám lehne do dveří. Nic nemůže vejít dovnitř k ovčím, ani žádná ovce nemůže jít ven, aniž by ho nepřeskočila. Tak je Ježíš dveřmi ovčince, rozumíte.

⁸⁴ A jel jsem v malém britském džípu a řekl jsem tomu člověku, řekl jsem: „To jsou...“ Pastýři procházeli městem a píšťalka zapískala a všichni sešlápli brzdy. A já jsem si pomyslel: „Co se stalo?“ A byl to pastýř, který šel městem se svými ovci.

⁸⁵ No, tam na východě to není tak jako tady. Oni rozloží všechno svoje zboží venku podél domu na tržištích. A jsou tam jablka a hrušky a všelijaké druhy ovoce a hrozny, pěkně narovnané, narovnané takhle na nějaké polici, odshora dolů. A každý prodavač tam stojí a snaží se vás získat, abyste si koupili něco z jeho ovoce a věcí.

No, ten pastýř vešel přímo na tu hlavní ulici. Řekl jsem: „Bratře, teď začne mela. Postavím se a budu to sledovat.“

A ten bratr, který byl se mnou, řekl: „Budeš se divit, bratře Branhame. Sleduj to.“

Všechno se zastavilo. Pastýř procházel, o nic se nestaral, a každá ovce ho přesně následovala. Následovala ho. Když dal pokyn a odbočil, i ovce hned za ním odbočila; a další ho následovala a další ho následovala, pěkně popořádku odbočila za ním.

⁸⁶ Ó, to je způsob, jak my následujeme Pastýře. Je to tak. Šel pro něco přímo středem té ulice až na druhý konec a ty ovce ho následovaly jako pes. Ohlédly se a podívaly se na ty dobroty, ale následovaly pastýře. Ó, to mám rád, vidíte!

Řekl jsem: „Ó, bratře, kdybych jen dokázal mluvit touhle řečí, hned bych pronesl kázání.“ Tady to máte. Ano, nevybočila ani napravo ani nalevo, ale držela se úplně pastýře.

Jan 10:4, 5

⁸⁷ To je to, co církev celou dobu dělala, držela se Pastýře, Ducha svatého, který nás vede do věčného života — neobracela se kvůli tomu, že toto je velká rozkvétající církev a tahle má tolik takových a takových doktorů a tolik a tolik toho, ale držela se Pastýře. Kamkoli jde pastýř, tam ho ovce následují. „Moje ovce znají můj hlas a cizího následovat nebudou.“ To je pravda. Pastýř umí vydávat různé zvuky a všechno ostatní, aby ty ovce přiměl, aby se chovaly správně.

Potom, když jsme se dostali z města, bylo to něco udivujícího. Viděl jsem tam pole a několik lidí, kteří leželi tam kolem. Měli tam venku osly a krávy, vepře a ovce a kozy a všechno ostatní. A já jsem řekl: „Co je to tam za lidi?“

On řekl: „Pastýři.“

A já jsem řekl: „Pastýř pasoucí osly?“

A on řekl: „Ano.“

„No,“ řekl jsem, „myslel jsem, že pastýř, že se to vztahuje na ovce.“

On řekl: „Ne. Pastýř je pasák, krmič dobytka. A ve vaší zemi jim říkají kovbojové, a tak dále.“

Řekl jsem: „Ó, rozumím, pastýř je pasák.“

„Ano.“

„Hlídá stáda.“

⁸⁸ „Je to tak.“ On řekl: „Zvláštní věc se děje v noci, když... je to zvláštní. Ty jsi kazatel, mohl bych ti něco říct.“ Řekl: „Když nastane noc... je pravdou, že je všechny pase, vede a pomáhá jim a stará se o to, aby se za dne dobře napásla.“

⁸⁹ Ale, když přijde noc, všichni mezci a osli a velbloudi a všechno, co má, je ponecháno na poli. Ale ovce sežene a vezme je do ohrady.“

⁹⁰ „Ó!“ řekl jsem, „Pane, udělej ze mě každopádně ovci!“ Vidíte? Protože když nastane noc, já chci jít do ovčince, vstoupit dveřmi, přijít dveřmi. Jan 17:7 tady... nebo On řekl... nebo spíš 10:7.

Jan 10:7-9

Já jsem dveře ovčí.

Všichni, kolik jich přišlo přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neposlechly.

Já jsem dveře. Kdokoli vejde skrze mne, bude spasen a bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.

Jan 10:7

⁹¹ Tedy: „Postavil jsem před tuto církev — mezi Filadelfským věkem a Laodicejským věkem — otevřené dveře.“ Ó, rozumíte tomu? Máte mozkové závitky v pohotovosti? Poslouchejte teď, tohle je dobré. Říkám vám, to je med ve skalách, prostě vytahování těch valounů zlata a nechávání, aby zazářily. „Já jsem dveře ovčí!“ Jaké jsou to dveře, které byly teď postaveny?

⁹² Vraťme se v myšlenkách zpět; a od toho velkého misionářského věku metodistů, který se rozšířil po celé zemi s poselstvím posvěcení... Luther skrze ospravedlnění; Wesley přišel dále s poselstvím posvěcení. A na konci věku metodistů, na konci, když se to ujalo a začalo se to stávat velkou organizací... A když jakákoli církev...

⁹³ Teď poslouchejte, to je silné, ale já chci, aby mi někdo ukázal, když bude procházet fakta dějin... Každá církev, kterou Bůh kdy vzbudil, postupovala tím letničním způsobem bez jakékoliv organizace; a jakmile se zorganizovala, zemřela a nikdy znovu nepovstala. Ó, členství pokračovalo, ale vůbec už neměli probuzení. Lutherovo probuzení už nikdy nepovstalo a ani metodistické probuzení už nepovstalo. A ani letniční probuzení už nikdy nepovstane. Ne, přátelé.

Zjevení 2:15

⁹⁴ Oni to zorganizovali, o čemž Bůh v těch věkách církve řekl, že On to nenávidí — to učení nikolaitů. No, pamatujte si, že proti nikomu nemluvíme. Dobří lidé jsou roztroušeni všude. Boží ovce jsou na všech těch místech. To je pravda. Je to tak. Metodisté, baptisté, čímkoli jsou, jsou Boží lidé, pokud jsou znovuzrození z Ducha Božího.

⁹⁵ Jsou to Boží lidé, ale organizace je ochromily. A nosili doporučující dopis od metodistů k baptistům a campbellitánům a tak dále, až se jim z toho přenášení z místa na místo opotřeboval. Dobře.

Jan 10:7

⁹⁶ Jak řekl teď Pán, na konci toho věku: „Já jsem dveřmi do ovčince.“ Tedy, jaké dveře byly otevřeny v souvislosti s Ježíšem právě mezi těmito dvěma věky? Bylo to kolem roku 1906, když metodistický věk a Dwight Moody a ti další zmizeli ze scény, tam nastal průlom u lidí, přijímali Ducha svatého, mluvili v jazycích a tyto věci se vrátily opět do církve. To bylo kolem roku 1906, někdy v té době.

⁹⁷ Dobře, ale co se stalo potom? Když se tomu začalo dařit, víte, první věcí bylo, že zorganizovali vrchní radu, což začalo — teď je nazvána Sbory Boží — vyšlo to z té církve v tom překrývání. A co se stalo potom? On tam postavil otevřené dveře, otevřené dveře.

Zjevení 3:8

No, přečtěme si to, vystihněme slovo za slovem, prostě tak, jak On to přináší, rozumíte. „Hle...“ Podívejme se:... nikdo nezavře... postavil jsem před tebou otevřené dveře... Je to na druhé straně:

Znám tvé skutky. Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře a nikdo je nemůže zavřít.

Zjevení 3:8

Otevřené dveře, co to bylo? Bylo to zjevení svrchovaného Božství Ježíše Krista: že není druhou osobou trojice, ale že On sám je Bohem, který se stal tělem a přebýval mezi námi. A to zjevení... No, jestli si všimnete, během chvíle... čtème ještě kousek dál:

... zavřít... máš sice malou moc... a nezapřel jsi mé jméno.

⁹⁸ Je to teď poprvé, co o tom jménu je řeč, od tohoto věku tady předtím — kdy se to jméno ztratilo. A Luther vystoupil se jménem, že je živý, a byl mrtev. Je to tak? Otec, Syn a Duch svatý.

⁹⁹ Tady znovu přichází Ježíšovo jméno, tady mezi těmito dvěma věky, mezi — ty otevřené dveře. No, to je zjevení, čím On byl, Božství, zjevení Jeho Božství.

Zjevení 1:8, 12

¹⁰⁰ Tedy, to je to, co On zjevil v tom úplně prvním věku církve. Teď dávejte pozor. Jako Jej Jan viděl stojícího uprostřed sedmi zlatých svícňů, On stál s rozpráženými rukama. Tady byl první svícen, druhý, třetí, čtvrtý, pátý, šestý, sedmý, se Jeho rukama rozpráženými ve tvaru kříže. On řekl: „Já jsem Alfa i Omega.“ Jinými slovy: „Já budu svrchovaný na počátku; já budu svrchovaný na konci.“

¹⁰¹ Světlo povstává na východě a zapadá na západě. Byla to ponurá temná doba; ale v čase večera bude světlo. Stejná moc Evangelia, která se zvedla tady na jedné ruce na východě, zazářila, a teď na té druhé ruce na západě. Alfa a Omega. „Já jsem A, a já jsem Z.“ V Jeho ruce! Pochopili jste to?

¹⁰² No, co On udělal v té první kapitole Zjevení? On zjevil své svrchované Božství té první církvi, Efezu. Souhlasí to?

Zjevení 1:11

¹⁰³ Dobře, teď dávejte pozor. Každé z těchto církví, které zde procházely, se On zjevil ve svém Božství pouze v oslavené podobě. Ale pro tuto poslední se stal Z, znovu zpět k tomu originálnímu počátku. Vidíte, první a poslední. První věk, a teď poslední věk. Protože On řekl: „Já jsem první a poslední.“

¹⁰⁴ Ale vy říkáte: „Jak se to stalo? Který člověk s tím přišel?“ To bylo zjevení. Mnozí z vás zde to přijali, protože Jeho... Teď něco řeknu. Podívejte, celá Jeho církev je postavena na Božských zjeveních Jeho samotného. Je to tak? Pokud tomu nevěříte, obraťme se k Matoušovi

16:18. Uvidíte hned za okamžik, že celé zjevení je postaveno na Něm samotném. Jeho celá církev je postavena na zjeveních Jeho samotného.

Matouš 16:14

Tak tedy, začněme tu... Začněme, řekněme asi 14. veršem:

A oni řekli: Někteří za Jana Křtitele...

Matouš 16:13–17

¹⁰⁵ Otázkou bylo... Ježíš řekl, v končinách Cesareje Filipovy, a zeptal se svých učedníků, řekl: „Za koho mne, Syna člověka, mají lidé?“ Třináctý verš, a je to teď 16:13:

A oni řekli... (Teď dávejte pozor. Zde je pro církev první místo, kde o tom Ježíš mluvil, a poslední místo je ve Zjevení.)

A oni řekli: „Někteří za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“

On jim řekl (celé té skupině): ***„A za koho mne máte vy?“***

Šimon Petr mu odpověděl: „Ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha!“ (Ó!)

Ježíš mu tedy řekl: „Blaze tobě, Šimone, synu Jonášův, protože toto ti nezjevilo tělo a krev, ale Otec můj, který je v nebesích.“

¹⁰⁶ Ó! „Ty jsi tohle vůbec nepochopil v nějakém semináři. Nebyl vůbec žádný jiný způsob, abys to pochopil, Šimone, synu Jonášův. Jediný způsob, jak jsi to pochopil, bylo duchovní zjevení, které ti bylo zjeveno z nebe, že jsem to Já.“

Matouš 16:18; Jan 8:24

¹⁰⁷ Ježíš řekl: „Jestliže neuvěříte, že jsem to Já, zemřete ve svých hříších. To jsem Já!“

A já ti říkám, že ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.

¹⁰⁸ Co je to? Duchovní! Duchovní! Duchovní pravda! Slovo Páně. Tedy, zjišťujeme, že v tomto velkém zjevení, které zde Bůh dal církvi v těchto posledních dnech, které Bůh seslal a kde On zjevuje sám sebe — ty otevřené dveře mezi těmi dvěma věky. To nebylo v Laodicejském věku, ani to nebylo v tomto druhém věku, ve Filadelfském věku, ale bylo to uprostřed, to překrývání, protože... Dokážu to, a trochu později to

pochopíte. Objasníme to tak, že nebude možné, abyste to nepochopili, pokud to jen budete chtít pochopit, rozumíte. Dobře.

¹⁰⁹ Tedy, zjevení Jeho samotného, to je to, kde On postavil svou církev. Kolik z vás ví, že je to pravda? On postavil svou církev na zjevení sebe samého. Dobře.

Zjevení 3:8

¹¹⁰ Co On řekl? „Nikdo je nemůže zavřít!“

Znám tvé skutky. Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře...

Zjevení 1:8; 3:8

¹¹¹ Co jsou ty otevřené dveře? Zjevení svrchovaného Božství Ježíše Krista. Co On tady tehdy řekl své první církvi, tehdy v tomto věku? On řekl: „Já jsem ten, který byl, který je a který přijde! Já jsem první a poslední! Já jsem Všemohoucí!“ On to řekl třikrát — udělal sám sebe Božstvím vůči této první církvi. Zde, než vstoupil do toho posledního věku církve, řekl: „Postavil jsem před vás otevřené dveře.“

¹¹² Jestli chcete pochopit to zjevení, je to tady, kde On postaví svoji církev, a jediný způsob, jak může vzít svou církev, je návrat k tomu zjevení, kým On je. Opravdu.

1. Mojžíšova 15:2

¹¹³ Podívejte. Když Abraham uzavřel smlouvu, nebo když Bůh uzavřel smlouvu s Abrahamem, toho dne, kdy on řekl: „Jak se to stane, vždyť jsem starý? A mým jediným dědicem je tento damažský sluha, kterého tu mám, Eliezer.“ Řekl: „Já jsem starý a Ty jsi mi slíbil dítě. Jak to uděláš? Jak se to stane?“

¹¹⁴ A vzpomeňte si, on usnul. Upadl do hlubokého spánku, tak jako každý člověk. Smrt. A potom zpozoroval, že před ním procházela kouřící pec. Každý hříšník zasluhuje, aby šel do pekla. *Abraham* zabil zvíře, jalovici, kozu a berana a hrdličku a holuba. Hrdličku a holuba nerozpůlil. A potom vystoupilo toto malé bílé světlo a prošlo tam a zpátky mezi těmito rozpůlenými kusy zvířat a tak potvrdil smlouvu s Abrahamem.

¹¹⁵ No, v Japonsku (jestli je tu náhodou nějaká osoba z Japonska), víte, jak uzavírají smlouvu v Japonsku? Oni jeden na druhého hodí sůl. Vezmou malou nádobku se solí a posadí se. Říkají: „Uděláš to a to?“

„Ano, udělám to a to.“

Potom uzavřou smlouvu a vezmou trochu soli a hodí to na sebe, protože sůl je konzervant, víte. Dobře. Hodí na sebe navzájem sůl. To je smlouva.

V Americe, když my uzavíráme smlouvu, řekneme: „Dobře, uděláš určitou věc?“

„Já udělám určitou věc.“

A hned si vzájemně potřese rukou. „Plácnete si.“ To je smlouva.

¹¹⁶ Ale v Orientu uzavírali smlouvu tak, že něco napsali. A v době Abrahamově napsali smlouvu a zabili nějaké zvíře. Rozřízli to zvíře a postavili se mezi to; napsali tu smlouvu a takhle ji roztrhli. Jeden z nich si vzal jeden kus a druhý si vzal druhý kus. A potom přísahali, že ať se jejich těla stanou jako to mrtvé zvíře, pokud tu smlouvu poruší.

¹¹⁷ A teď jediný způsob, jak může vůbec být tato dohoda... Nedokázali byste ji vůbec padělat. Když se to dá dohromady, musí to být přesně ta stejná věc.

¹¹⁸ Tak tedy, co Bůh ukazoval Abrahamovi, že udělá? Že vezme Abrahamovo semeno skrze Izáka až k Ježíšovi. A On Ho vzal na Golgotu a tam Ho roztrhl. Vytrhl z Něho toho Ducha, z toho těla. Vzbudil to tělo a posadil Ho na pravici velebnosti na výsostech a Ducha svatého poslal zpět do církve. To je smlouva Boží — roztrhl to. My jsme dostali Ducha, On dostal tělo. A když se to znovu sejde dohromady, ten Duch, který byl v nás, se k Němu připojí jako nevěsta. Amen.

¹¹⁹ Nemůže se k tomu přimísit vůbec žádná denominace. Ne, přátelé! Je to čisté, ryzí narození z Ducha svatého. To je vše. To je smlouva.

Matouš 16:18; Zjevení 3:8

¹²⁰ No, teď zjišťujeme, že On řekl: „Postavil jsem před tebe otevřené dveře a je mi jedno, kolik lidmi vytvořených organizací z toho vzniká, nebo kolik denominací. Ani brány pekla je nemohou zavřít.“ Jediná cesta, jak to přemoci: připojit se, toť vše. Nemůžeš se však k tomu připojit, musíš se do toho narodit. Správně. A tak neexistuje nikdo, kdo by vůbec mohl zadržet to poselství o svrchovaném Božství a křtu ve jménu Ježíše Krista. Brány pekla to nikdy nepřemohou.

Řeknete: „Jak víš, že to je správné?“

¹²¹ To přesně souhlasí se Slovem, a nikdo jiný o tom nemůže nic říct. Přesně. Je to Slovo. Nikde není žádné místo, kde by kdokoli byl pokřtěn ve jménu „Otce, Syna a Ducha svatého“. Tento velký svatý Pavel, anděl Efezu, přikázal každé osobě, která nebyla pokřtěna... Bez ohledu na to, jak jste byli pokřtěni, pokud jste nebyli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista,

on vám ukládá: „Pojďte a nechte se znovu pokřtít ve jménu Ježíše Krista.“

Galatským 1:8

On řekl: „Kdyby přišel anděl z nebe a učil něco jiného, ať je proklet.“

¹²² Můžete tedy vidět, co ten anděl, který přijde v těchto posledních dnech, jaký druh poselství bude mít, když přijde. My to možná k němu směřujeme. Ale říkám vám, až přijde, on bude kázat křest ve jménu Ježíše Krista. Jestli tomu nevěříte, přijďte zítra večer a dovolte, že vám to ukážu z Písma. Určitě to udělá.

¹²³ A obřízka srdce a Božské zázraky a působení moci, právě tak jak to měli v období Letnic... právě původní letniční požehnání se vrátí přímo k tomu zbytečku, aby ho vzalo tam nahoru. Ta smlouva bude prostě přesně taková jako ta, která byla roztržena na začátku.

Ó, já Ho miluju! Jsem tak rád, tak rád! Nedovedu to vyjádřit výstižněji. Jsem tak rád, že mohu říct, že jsem jedním z nich. Jsem tak rád. Přeju si jen, aby takoví byli všichni mí bratři.

Přeju si jen, abych mohl přimět mé zdejší bratry a sestry, mé vzácné přátelé ve světě, aby tuhle velkou věc mohli uvidět. Byl bych dnes večer ochoten... Bůh to ví. Mám chlapečka Josefa, kterého musím vychovat a holčičky Sáru a Rebeku a milou ženu, kterou nerad opouštím. Ale kdybych věděl, že moji bratři, ti lidé, které v tomto světě znám, že by to dokázali přijmout a uvěřit tomu a byli naplněni Duchem svatým, byl bych hotov jít teď hned. To je čistá pravda, rozumíte. Ó, kdybych jen mohl...

¹²⁴ A vy nemůžete... Když mluvíte jemně, oni si myslí, že se na ně snažíte něco navléct. A zbývá tedy jediná věc: držet se Slova a pevně je zatlouct. To je přesně pravda. Zůstaňte přímo u Něho. Ó, jak Ho miluju!

Zachariáš 14:6, 7

¹²⁵ Zjevení Jeho samotného, Jeho svrchované Božství, co On udělal? Nemohu to nějak opustit. Zjevil to v Efezské církvi. Je to tak? A to bylo tehdy, když poprvé zazářilo světlo — křesťanské světlo. Souhlasí to? Věk Ducha svatého začal právě tady v Efezu. A prorok řekl: „Přijde den, kdy nebude ani noc ani den, avšak v čase večera se světlo znovu vrátí.“ Chápete to?

Matouš 7:14; Jan 10:7; Jan 14:6

¹²⁶ Vidíte, tento den ponurosti... prochází tady tím vším. Ponurost — organizace a všechno možné. Ale v posledních dnech, tady na konci, On postaví ty otevřené dveře. Ježíš řekl: „Já jsem těmi dveřmi.“ Slyšeli jste

Ho vůbec říct: „Já jsem brána. Já jsem cesta, pravda a světlo?“ Vidíte? Slyšeli jste Ho vůbec, když řekl: „Těsná je brána a úzká je cesta?“

¹²⁷ Všimli jste si, jak se slovo „úzký“ hláskuje? Ú-z-k-ý, voda². A „úzký“ znamená vodu, když se to takhle hláskuje; ú-z-k-ý, rozumíte; úzký, voda, to je cesta. A ta voda je branou a ta cesta je úzká.

¹²⁸ Čím je ta voda? Branou, dveřmi, vidíte? Aby se otevřela „Ve jménu Pána Ježíše“, to je ta cesta skrze vodu. Těsná je brána, úzká je cesta, kterou Ježíš... Voda je branou, „ve jménu Pána Ježíše“, kterou se vstupuje.

Skutky 2:38, 39

¹²⁹ „Čiňte pokání každý z vás a buďte pokřtěni ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů a přijmete, když se podíváte na Golgotu, dar Ducha svatého, neboť toto zaslíbení platí pro vás a pro vaše děti.“

Někteří z nich řekli: „Jen pro apoštoly.“

Skutky 2:39

„...to platí vám i vašim dětem i všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh.“ To znamená všechny, které Pán Bůh povolá.

¹³⁰ To zaslíbení platí pro každého, pokud přijdete stejnou cestou, jak to říká ten předpis. To je pravda. Neříkejte: „No, já proklouznu touhle cestou.“ Byl jednou jeden člověk, který to obešel, víte, a dostal se dovnitř jinou cestou. Věděli jste o tom? Četli jste o tom podobenství? Byl jeden člověk, který to obešel a dostal se dovnitř jinou cestou.

¹³¹ Tedy, v Orientu, když byli u svatební večeře... (Probereme si to ráno), na svatební večeři — jak se tam ten člověk dostal. Budeme se to snažit probrat ráno. Chtěl jsem to říct teď, ale nechme to. *Vezmeme to ráno*, jak se ten člověk dostal na to místo od svatební večeře... nebo na svatební večeři. Dobře.

Matouš 7:4; Jan 6:37, 44

¹³² „Těsná je brána, úzká je cesta.“ Voda je tou branou, vchodem k Pánu Bohu. „Já jsem postavil otevřené dveře. Já mám ty klíče. Já jsem jediný, který to může otevřít. Já jsem jediný, kdo to může zjevit. Já mám ty klíče.“ Je to tak? „Nikdo nemůže přijít ke mně, jediné, že by jej přitáhl můj Otec, a všichni, které mi dal Otec, ke mně přijdou.“ Žádný člověk nemůže být spasen, jediné skrze Ježíše Krista. Ne skrze nějakou církev,

² Jedná se o slovní hříčku. Slovo „strait“ v angličtině znamená „úzký“ a zároveň „průliv“ nebo „mořská úžina“.

nějakou organizaci, nějakého biskupa, papeže, jedině skrze Ježíše Krista.

Zjevení 3:7

133 On má ten klíč. On je jediný, kdo může... Jaké klíče? Davidovy, budoucího přicházejícího Milénia, kde On bude sedět na Davidově trůnu. „Já mám Davidovy klíče. Já tyto dveře otevřu a nikdo je nemůže zavřít. Nikdo kromě mě je nemůže otevřít, a nikdo je přede mnou nemůže zavřít.“

134 Jak to tak může být? Jak může někdo vědět, že On je Kristus, dokud On se mu nezjeví? On zjevuje sebe. On má ten klíč. Může to otevřít nebo to nechat být, rozumíte. „Já mám ten klíč k těm dveřím.“

2. Mojžišova 3:14; Jan 14:6; Zjevení 1:8

135 „Já jsem dveře. Já jsem cesta. Já jsem pravda. Já jsem světlo. Ó! Já jsem Alfa. Já jsem Omega. Já jsem první a poslední. Já jsem Otec. Já jsem Syn. Já jsem Duch svatý. JÁ JSEM! Ne já jsem byl, nebo budu. JÁ JSEM TEN, KTERÝ JSEM, ta celá věc. JÁ JSEM. Ne já jsem byl, nebo budu. JÁ JSEM, (to znamená žijící přítomnost po věčnost, rozumíte). JÁ JSEM! Vždy jsem byl, vždy budu. Teď jsem, jako jsem byl vždy a vždy budu,“ vidíte. On je prostě JÁ JSEM!

Zjevení 3:7

On má Davidovy klíče ke království. Nikdo to nemůže zavřít. 7. verš to dokazuje. Dobře, že On má ty Davidovy klíče. „Nikdo nemůže zavřít!“

Zjevení 3:8

Teď se podívejme, jaká je další věc, rychle.

... neboť máš sice malou moc...

Zjevení 3:8

136 Ó! On řekl tady této malé skupině: „Ty teď máš jen malou moc.“ Co to znamená? Prostě jako někdo, kdo byl mrtev, kdo se tak nějak otrásl, když ožil, trochu se zotavil, když se vrátil k životu. Ty jsi vyvázl z těch starých mrtvých učení a všeho možného. Začal jsi... přišel jsi trochu k životu, otrásl ses, tak nějak ses probudil. „Máš malou sílu. Ale já jsem teď před tebe postavil dveře.“

Zjevení 3:8

137 Jakmile se dostali z luteránství a papežství a ze všech těch dalších izmů a metodizmu a ze všeho, On řekl: „Já jsem před tebe postavil dveře. Teď máš malou sílu, co s tím uděláš? Jsou před tebe postaveny. Můžeš vejít nebo vyjít ven, co chceš. Ty dveře jsou před tebe postaveny. Máš malou moc, budíš se prostě k životu, právě začínáš.“

Zjevení 2:13

138 Tak to bylo s prvotní církví. Všimněte si, na konci Laodicejského věku... se to vrátilo znovu ke skutkům. Jestli si tu teď všimnete, aby bylo ukázáno, že tato církev je mezi těmito dvěma, když se dostanete do Laodicejského věku nebo do Laodicejského věku církve: „Znám tvé skutky,“ právě na konci toho laodicejského věku. Co to bylo? „Tvoje skutky, nebo trůn, na kterém seděl satan.“ Co byl satanův trůn? Vidíte, vrátili se znovu rovnou k denominaci.

139 Vy Sbory Boží a Letniční, Jednotáři a Církve Boží! Ó, nevidíte, bratři, co jste udělali? Vrátili jste se rovnou zpět k věci, kterou Bůh nenávidí, zlomili jste bratrství. Podívejte se na Sbory Boží, ve Sborech Božích jsou někteří z nejlepších lidí na světě. Podívejte se na Sjednocenou letniční církev — nejskvělejší, s jakými jste se kdy v životě setkali. Podívejte se na Církev Boží.

140 A kvůli těm organizacím dělají mnoho povyku a žalují a hádají se spolu a nadávají jeden druhému do krkavčích hnízd a krysích doupat. Vždyť to je ostuda. Jedna věc, kterou Bůh nenávidí, je rozsévání nesvornosti mezi bratry. To je pravda. A dělají to ty organizace — rozsévají nesvornost mezi bratry. Měli bychom stát v mezeře a říkat: „Jsme bratři!“

*Nejsme rozdělení.
Jsme všichni tělem:
Jedním v naději a nauce (v nauce Bible),
jedním v lásce.*

Mám rád tu starou píseň: „Kupředu křesťanští vojáci.“ Ano, přátelé.

141 Konec laodicejských byl, že se opět vrátili ke skutkům neboli letničním denominacím. Vrátili se zpět k denominaci.

142 Vezměme 15. verš. Mám tady 15. verš Zjevení 3, a podíváme se, jestli to není pravda. Zjevení 3 a... nebo podívejme se, jestli jsem si to zapsal správně. Zjevení... ne, ne. Popletl jsem to, 15. verš. Je to 15. verš této stejné kapitoly a ukazuje tutéž věc. Ano, aha.

Zjevení 3:15

143 „Znám tvé skutky, že nejsi studený ani horký... znám tvé skutky.“ Ukázali, že se znovu vrátili ke své první věci. Vrátili se o své síle, a vrátili se zpět k letničním denominacím. 15. verš téže kapitoly. Dobře.

144 Mezi těmi dvěma věky... nabyli trochu síly, mezi těmi dvěma denominačními nikolaitskými dogmatickými věky. No, když se zde utvořil tento luteránský... vrátil se k nikolaitizmu, k velkým arcibiskupům a tak dále, potom přišel Wesley. A oni vytvořili arcibiskupa z Canterbury a všechny ty různé velké oltáře, které... v kostelech a tak dále, v tom věku. Potom tady v tom letničním, oni se opět vrací přímo k té samé věci, všechny jejich velké denominace — k nauce nikolaitů.

145 Ale mezi těmito dvěma věky, On otevřel dveře a dal církvi trochu síly, aby se dost zotavila, aby byla schopna otrást hlavou, podívat se a uvidět, kde se nachází — chopit se zjevení. Otočit... podívejte se, jak se chová někdo, kdo byl sražen k zemi, víte, první věcí je, že začne trást hlavou a rozhlížet se kolem a trást hlavou.

146 Mimochodem, zdálo se mi o tom včera v noci, Charlie. Myslel jsem, že jsem zastrělil veverku. Že jsem ji srazil z větve. A viděl jsem tam nějakou stařenu. Ó, jak ona se na mne zlobila! Chtěla přijít a chytit mě. A ta veverka měla kolem krku malou bílou šňůrku. A to malé stvoření tam leželo a zatřáslo dvakrát, třikrát hlavou a dívalo se na mne. A upalovala, jak jen mohla — rovnou zpátky do lesa.

147 Víte, ta stařena mohla znamenat církev, že ano? Snažila se mě zadupat. Nějak jsem se od ní dostal pryč. Ale... ó, bylo jenom málo světla, ale dost na to, abych věděl... vím, že jsem šel po ulici a ona se mě snažila zničit. A já jsem obrátil svého forda tak rychle... vzadu jsem měl přívěs a všechno jsem pozpřevracel. A upaloval jsem touto cestou, abych jí zabránil, aby mě dostala, rozumíte. Tak tak, že jsem uniknul.

Zjevení 3:8

148 Tak tedy, „máš malou moc,“ a tak chcete využívat tuto moc, abyste se opravdu otočili čelem vzad k těmto dvěma denominacím. Všimli jste si... zachoval jsi Jeho slovo? Sledujte teď tady ten další verš: „Máš sice malou moc, ale zachoval jsi mé slovo.“

„...zachoval jsi mé slovo,“ tak nabyli síly. Tak nabyli zjevení.

149 Ten, kdo se chopil Bible... Když Luther vytiskl Bibli, a když to přišlo do věku Wesleye, a tak dále, oni se toho chytili; a zachovali Slovo a spatřili zjevení Ježíše Krista, že to je Bůh učiněný tělem mezi námi, a křest vodou v Ježíšově jménu. A tak šli přímo do ní. Tady to máte. Potom dostali Jeho jméno, vidíte?

150 Vždyť je to tak jasné jako... jasnější než čtení novin, rozumíte. Prostě... a to nemůžete popřít, protože to je právě zde, protože to bylo

znázorněno rovnou tady v Bibli. A je to právě tady a my máme... To jsou dějiny. Právě tam začala letniční církev a dostala svoje jméno. Kolem roku 1908 až 10, až 12, tak nějak, začala upadat.

Zjevení 3:8

151 Tedy, dobře: „...a nezapřel jsi to jméno.“

Nezapřel jsi mé jméno.

152 No, to se mi líbí. On má teď klíče k Davidovi. Může dodržet své Slovo a uvést vás do království. Jeho jméno bylo zjeveno. Oni odešli z církve, která měla jméno, že je mrtvá, a teď se dostali do církve, která má jméno, že má život, vidíte?

153 Vyšla z mrtvého: „Otec, Syn a Duch svatý,“ jména „Otce, Syna a Ducha svatého.“ To ani nedává smysl. Vidíte, to bylo dáno jako zjevení. Jeho celá Kniha je sepsána na základě zjevení. To je to. On zjevuje sebe.

Matouš 28:19

154 On tedy řekl: „Jděte křtít lidi ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“ Matouš 28:19. No, které z těchto jmen použijete? Většina trojičních teď křtí ve jménu Otce, ve jménu Syna, ve jménu Ducha svatého. To ani není podle Písma. Ano, všichni říkají... Je to ve „jménu“, v jednotném čísle, ne ve „jménech“. Jméno! „Jméno Otce, Syna a Ducha svatého,“ rozumíte. Dobře.

155 „Otec“ není jméno. „Syn“ není jméno. „Duch svatý“ není jméno. A tak, co to tedy je? Něco mrtvého! Nemá to jméno. Ale skrze ty mrtvé tituly, díky Kristovu životu, se to zjevuje.

156 A Petr musel mít... Stál přímo tam, s klíči nebeského království v ruce (a království je Duch svatý), které visely u Jeho boku. Klíče ke království — jinými slovy zjevení, protože Ježíš mu řekl... ó, bratře! Nevidíš to?

Matouš 28:19

157 Petr byl tím, kdo byl požehnán zjevením pravdy. A stál přímo tam a slyšel Ježíše, jak říká: „Jděte tedy a učte všechny národy; křtíte je ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého.“

158 Petr se otočil a řekl: „Pane, tady jsem určitě dostal ty klíče. Dostal jsem zjevení, co to znamená, protože vím, že Otec není žádné jméno, Syn není žádné jméno a Duch svatý není žádné jméno. Ale vím, co je to jméno. Proto vás křtím ve jménu Pána Ježíše Krista.“ Amen. To je pravda.

No, je to přesně tak, jako kdybyste četli nějaký milostný příběh a... To je poslední kniha Matouše, poslední část Matouše. Kdybyste vzali nějaký milostný příběh, některé z vás, dámy... Vím, že to neděláte, určitě byste to neudělaly. Ne, ne. Chápete? Ale kdybyste to udělaly, když jste byly hříšnicemi, víte...

Vzaly byste ten příběh v... víte, když jste byly malé holčičky a vzaly byste takový příběh, kde bylo řečeno: „Jan a Marie žili potom šťastně.“ Ha! Kdo je Jan a Marie? No, je jenom jediný způsob, jak se můžete dozvědět, kdo je Jan a Marie. To je vrátit se na začátek knihy a přečíst si to. Je to tak?

Matouš 28:19

159 No, potom tedy, na konci Matoušova evangelia, v posledním verši, Ježíš řekl: „Jděte tedy, učte všechny národy a křtíte je ve jméno Otce a Syna a Ducha svatého a učte je zachovávat, co jsem jim přikázal...“ Tedy, jestliže „Otec“ není jméno a „Syn“ není jméno a Duch svatý není jméno, raději se vraťte na začátek té knihy, rozumíte. A teď, pokud se vrátíme na začátek té knihy, k první kapitole Matouše, tam to najdete.

160 Jenom bych rád podal tuto malou ilustraci, kdyby tady byl snad někdo, kdo to nikdy neviděl. Sledujte tohle. Toto je Otec, toto je Syn a toto je Duch svatý. A teď, dávejte dobrý pozor. Otec, Syn, Duch svatý. To je to, co Ježíš řekl u Matouše 28:19. Je to pravda? Otec, Syn a Duch svatý. No, kdo je tohle? Otec. (Poslouchajte, třído.) Otec, Duch svatý, Syn. No, kdo je tohle? Duch svatý. Kdo je toto? [Shromáždění říká: „Otec.“] Kdo je tohle? [Shromáždění říká: „Syn.“] Syn. Dobře.

Matouš 1:1, 2; Matouš 28:19

161 Tedy, toto byl Otec koho? Ježíše Krista. Souhlasí to? No, Matouš, první kapitola 28. verš, přečtěme si ho. Teď si vezmeme ten milostný příběh a podíváme se, co tu je napsáno. Uvidíme, kdo to byl, ten, který řekl: „Jděte, křtíte je ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého.“ Dobře. Tedy, první kapitola Matouše začíná rodokmenem:

Kniha rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.

Abraham zplodil Izáka... Izák zplodil Jákoba...

Matouš 1:17, 18

A dál a dál a dál a dál, až to přijde k 18. verši. A teď, podívejte, jdeme teď až k 17. verši:

A tak bylo celkem čtrnáct pokolení od Abrahama až do Davida, čtrnáct pokolení od Davida až do babylonského zajetí... čtrnáct pokolení... od babylonského zajetí až do Krista.

Narození Ježíše Krista se událo takto: Když byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi... (Čtete se mnou? Pozorně poslouchajte.) Když byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi, ukázalo se... ještě, než se sešli, že je těhotná z Boha Otce.

¹⁶² Je to tak napsáno? Ukázalo se, že je těhotná, z koho? [Shromáždění říká: „Z Ducha svatého!“] No, myslel jsem si, že někdo řekl, že toto byl Jeho Otec. Tedy, jestli Duch svatý je jednou osobou a Otec další osobou, pak měl dva otce. Co pak máte? Nemanželské dítě.

Matouš 1:19, 20

Ó, ty jsi řekl: „Oni tam prostě udělali tiskovou chybu.“ Dobře.

Ale její muž Josef byl spravedlivý, a protože ji nechtěl vystavit potupě, rozhodl se propustit ji potají.

Když pak o těch věcech přemýšlel, hle, ve snu se mu ukázal Pánův anděl a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za svou manželku, neboť to, co je v ní počato je...” [Shromáždění říká: „Z Ducha svatého.“]

Matouš 18:16

¹⁶³ „...aby každé slovo bylo potvrzeno v ústech dvou nebo tří svědků.“ Vidíte? Jeho Otcem byl Duch svatý. No, On řekl, že Jeho Otcem byl Bůh. Tedy, jsou-li to dvě různé osoby, kdo z nich byl Jeho Otcem? Vidíte, kde jste se to ocitli? Uvázli jste v mrtvém bodě, rozumíte?

Matouš 1:20

¹⁶⁴ Tedy, musíte říct, že Duch svatý je sám Bůh! Je to Svatý Duch, což je Bůh. No, teď máte dva, místo tří. V pořádku. Dobře, verš 21: „...co je v ní počato...”

Matouš 1:21–23

Kdo v ní způsobil toto početí? Duch svatý. Dobře.

Porodí pak syna a dáš mu jméno (jméno) JEŽÍŠ, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů.

Toto všechno se stalo, aby se naplnilo to, co Pán promluvil skrze proroka, který řekl:

Hle, panna bude těhotná a porodí syna a dají mu jméno Emmanuel, které se překládá: Bůh s námi.

165 Jaké je Jeho jméno? Tedy, kdo je Jan a Marie, kteří od té doby žili šťastně? Jaké je jméno Otce, Syna a Ducha svatého? Když se Ježíš narodil na zemi, byl Kristem, Pánem. Po osmi dnech při jeho obřizce mu Jeho matka dala to jméno, a Jeho otec mu dal to jméno, Ježíš. Byl Ježíšem. Kristem, Pánem Ježíšem Kristem. Byl Pánem. Když se narodil, byl Kristem, Pánem. A potom, když dostal své jméno Ježíš, to Jej učinilo Ježíšem Kristem, Pánem.

Matouš 28:19

166 Právě toto bylo zjeveno Petrovi. On věděl, kdo byl Jan a Marie, když řekl: „Jděte a křtíte ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého.“ Tak to mohlo být zjeveno, protože Ježíš věděl, že Petr má dar zjevení. Věděl to, protože mu to bylo již shora skrze Ducha zjeveno. A když Bůh vidí, že někdo může přijmout zjevení seshora, On tomu člověku může důvěřovat a něco s ním udělat, když mu to je zjeveno; protože On řekl, že nikdo toto nemůže zjevit než Jeho Otec.

Skutky 2:38

167 Bůh je ten jediný, kdo to může zjevit, a On věděl, že Petr byl ve spojení s Duchem. Tak tedy, Petr znal to zjevení. A potom se tam postavil a řekl: „Čiňte pokání a buďte pokřtěni ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.“

Matouš 16:18, 19

168 No, jen několik dnů předtím řekl Ježíš Petrovi (v té samé době, když mu řekl, kdo byl tím zjevením — „Na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“): „A já ti říkám, že ty jsi Petr a tobě dám klíče.“ Ó! „Klíče ke Království. Já ti dám ty klíče. Cokoli na zemi svážeš, to já svážu v nebi. Cokoli na zemi rozvážeš, já rozvážu v nebi.“

169 Tehdy v den Letnic při vzniku církve, deset dní poté, co Ježíš řekl: „Jděte a křtíte ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého,“ Petr skrze duchovní zjevení věděl, že neexistuje něco takového jako jméno Otce, Syna, Ducha svatého. No, takto neuvažoval nikdo, až do katolického věku. A každá osoba, která byla pokřtěna ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého, je ve skutečnosti pokřtěna v katolické víře. To je pravda, nikoli křesťanským křtem. Byl tady... zbytek.

Skutky 2:15–17

170 Tedy, v den Letnic byli všichni naplněni Duchem svatým a mluvili v jazycích a chovali se, jako kdyby byli opilí. A byli opilí. Byli opilí novým vínem. Novým vínem, které přichází z nebe, z Kanánu seshora. A když všichni křičeli a jásali a chovali se, jako by byli opilí, a tak dále, Petr se

uprostřed nich postavil a řekl jim, že nejsou opilí, ale že jsou... že toto je to, co prorok řekl, že se stane: On vyleje svého Ducha.

Skutky 2:37

171 A oni teď řekli: „Muži a bratři, co máme dělat? Muži a bratři, co máme dělat?“ To je otázka. „Jak to můžeme dostat? Kdo má klíče? Pojď sem, Šimone. Ty máš klíče, vezmi je od svého boku. Co řekneš?“

Matouš 16:19

172 A teď, pamatujte, že Ježíš Kristus řekl: „Jestli to svážeš na zemi, já to svážu v nebi. Jestli to na zemi rozvážeš, já to rozvážu v nebi.“ Pokud je Bohem, musí své Slovo dodržet.

Jan 20:23

173 No, vy katoličtí kněží, ukažte mi, jak odpouštíte hřích. Jeden katolický kněz mi kdysi řekl: „Neřekl snad Ježíš: ‚Komukoli odpustíte hříchy, těm jsou odpuštěny?‘“

Řekl jsem: „On to řekl.“

Jan 20:23

„Komukoli hříchy zadržíte, těm jsou zadrženy.“

„Ano.“

„Tedy, komukoli odpustíte, těm jsou odpuštěny; komukoli je neodpustíte, těm nejsou odpuštěny.“

Řekl jsem: „Přesně toto řekl.“

On pověděl: „Nedal potom Kristus své církvi, kterou jsme my, moc odpouštět hříchy na zemi?“

174 „Jistěže dal.“ Řekl jsem: „No, pokud jim odpustíte stejným způsobem, jak jim odpustili oni, půjdu s vámi.“ Ano. Řekl jsem: „Jak jim je odpouštěli? Řekli jim: Jděte a zúčastněte se devítidenní pobožnosti nebo něčeho takového,‘ nebo tak, jak to děláte vy?“ Ne.

Skutky 2:38

175 Petr řekl: „Čiňte pokání!“ Amen. Zde je klíč: „Čiňte pokání, každý z vás, a buďte pokřtěni ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů a potom přijmete dar Ducha svatého.“ Klíč udělal „cvak“ na zemi a udělal „cvak“ na nebi. To je to.

Skutky 19:2

176 A proto, když se Pavel setkal s těmi, kteří už byli pokřtěni tím stejným mužem, který pokřtil Ježíše, řekl jim: „Přijali jste Ducha svatého, poté co jste uvěřili?“

Skutky 19:2

Oni řekli: „Nevíme, že je nějaký Duch svatý.“

Skutky 19:3

On řekl: „Na co *tedy*...“ Vezměte si vaše řecké slovo, které říká: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“

Skutky 19:3

Řekli: „Křtem Janovým.“

On řekl: „To už nebude fungovat. Nebe je uzavřeno. Musíte přijít a být pokřtěni ve jménu Ježíše Krista.“

Skutky 19:5, 6

¹⁷⁷ A tak, oni to uslyšeli. Byli znovu pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. A když byli pokřtěni, Pavel na ně vložil ruce a sestoupil na ně Duch svatý. Pak mluvili v jazycích a prorokovali.

¹⁷⁸ Ó, bratře, to je zpět k začátku. To je přesně... To jsou ty otevřené dveře, které byly postaveny právě sem. Zeměpisně je to správně. Večerní světla a každé místo Písma v Bibli vede přímo k tomu. Mohli bychom tu stát celé hodiny, a nám už zbývá pouhých patnáct minut a potřebujeme tu objasnit ještě asi třicet pět poznámek. Probereme je ráno, jestli to dnes večer nestihneme. Dobře.

Zjevení 3:8

¹⁷⁹ Tedy, dobře:

... a nikdo je nemůže zavřít. Neboť máš sice malou moc, ale zachoval jsi mé slovo (dobře) a nezapřel jsi mé jméno.

Tam jsme to měli. „Nezapřel jsi mé jméno.“

Zjevení 3:9

¹⁸⁰ Jméno bylo zjeveno, odešel od staré mrtvé Sardské denominace a přišel do živé církve. Teď vezměme 9. verš. A tak, budeme teď dávat pozor. Přicházíme k něčemu, co je velmi nebezpečné:

Hle, dávám ti ze shromáždění³ satanova ty, kteří si říkají Židé, a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a pokloní se u tvých nohou a poznají, že jsem si tě zamiloval.

¹⁸¹ To by zabralo celou noc. Dávejte pozor! Čím jsou teď? Ti, k nimž On mluvil, kteří po celé té době našli Jeho jméno a přišli přes otevřené

³ Anglická Bible KJV – synagogy

dveře, Ježíše Krista, dostali Slovo života a byli naplněni Duchem svatým. A teď On řekl: „Jsou mezi vámi ti, kteří jsou ze synagogy satanovy.“

Zjevení 2:13

¹⁸² A teď, můj bratře, kdyby ses chtěl vrátit do Pergamonu, ve Zjevení 2:13, jen na okamžik, a dovolil, abych ti tady ukázal, co to skutečně je — denominace.

Znám tvé skutky i to, že bydlíš tam, kde je satanův trůn...

¹⁸³ Tady to máte. Ten Laodicejský, nebo mám na mysli ten věk nikolaitské církve, kde se stali denominací (sledujte), aby ukázali, že jsou církví, synagogou, církví, denominační církví (ó, bratře!), synagogou satanovou. Denominační skutky jsou tedy z ďábla! Ne ti křesťané; pamatujte na to, jsou to křesťané, ale ta denominace. Dobře.

Zjevení 3:9

¹⁸⁴ Tedy, všimli jste si, že řekl: „Máte mezi sebou takové, kteří říkají, že jsou Židé, ale zjistili jste, že jsou lháři.“ No, zapamatujte si, ten velký anděl... ke komu teď mluví? K té poslední církvi, s těmito otevřenými dveřmi mezi těmi dvěma církvemi.

Římanům 2:29

¹⁸⁵ A teď, první věk církve byl vyučován kým? Pavlem. Pojdme teď k Římanům 2:29 a podívejme se, kdo je Žid, abyste si byli jisti, že to ohledně toho není moje vlastní myšlenka. K Římanům, 2. kapitola a 29. verš, k Římanům. Dobře, zde to je:

Ale Židem je ten, kdo je jím v nitru a má srdce obřezané Duchem, ne literou, jehož chvála není od lidí, ale od Boha.

Marek 16:7; Zjevení 3:9

¹⁸⁶ Kdo je Žid? Duchem svatým naplněný křesťan! Víím, že vy se tam nacházíte po tom věku posvěcení, který říká, že oni obdrželi Ducha svatého, ale to řekl On. Ne já. Oni řekli, že mají Ducha svatého bez těch následujících znamení, ale On řekl: „Oni jsou lháři. Tato znamení budou následovat ty, kdo věří.“ On nemůžeš způsobit, že On bude lhát. Ó, bratře! To tě stále a stále zaslepuje, rozumíš. Ó!

Hle, dávám ti ze shromáždění satanova ty, kteří si říkají Židé, (kteří říkají, že jsou Duchem naplnění křesťané, říkají to, ta synagoga, ta organizace. „Způsobím, že ti, kdo říkají, že mají Ducha svatého, a zorganizovali se tam...“ Oni nedostali ještě ani zjevení, rozumíte. Dobře.)
... Řeknu... ti, kteří si říkají Židé (nebo křesťané) ***a***

nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a pokloní se u tvých nohou a poznají, že jsem si tě zamiloval.

¹⁸⁷ Právě zde se mi do toho prolíná něco z ranního poselství. Právě tam to je spící panna. Dokážete to vidět? Kdy to bylo? Na konci času. Ó, tehdy, když vyšly. Tady je... rozumíte? Jsou ospravedlnění vírou, posvěcení. Ospravedlnění skrze Lutherovo poselství, posvěcení skrze toto, ale minuli ty otevřené dveře. Rozumíte tomu? Ospravedlnění skrze Luthera, posvěcení Wesleyovým věkem.

¹⁸⁸ Mnoho z těch vzácných nazarénů, poutníků svatosti, wesleyovců, metodistů a tak dále — ti všichni vedou dobrý, čistý život, posvěcený — a myslí si, že mají Ducha svatého. A když uslyší někoho mluvit v jazycích nebo něco takového, budou se mu smát, dělat si z něho legraci a řeknou: „To je z ďábla.“ Bratře, zpečetils svou záhubu, když jsi tohle udělal. Rouhal ses Duchu svatému, což je neodpustitelné.

No, vy říkáte: „My patříme k První církvi.“ Nestarám se o to, ke kolika církvím patříte, to nemá nic společného se Slovem Božím, které neubírá ani nepřidává. To je pravda — synagoga satanova.

Doufám, že vás neurážím. Nerad takhle mluvím, ale něco uvnitř mě podněcuje k tomu, abych to dělal. Nevím, proč to dělám. Víte, že to dělám nerad. Prostě se cítím... hrozně, když to říkám. Ale přesto to musím povědět. Tam uvnitř je něco, co způsobuje, že to říkám.

¹⁸⁹ Já jsem vždycky nerad, když mám tnout do žen. Cítím... Žena může plakat, a já se prostě cítím hrozně. Nerad říkám poznámky na adresu žen, ale tam uvnitř je něco, co mě k tomu vede, abych to udělal, rozumíte. Nemravná žena, ó! Prostě to nemohu vystát, protože v mém nitru je něco, co mě nutí k tomu, abych to udělal — Duch svatý.

¹⁹⁰ A dívám se sem do Slova a přemýšlím: „Pane, jestli se mýlím, ukaž mi to. Nenech mě to dělat jen proto, abych to takhle dělal. Lidé nebudou... nebudu... Miluju lidi. Víš, že je miluju. Nedovol, abych někoho urazil. Bože, Ty víš, že bych to neudělal.“

¹⁹¹ Ale Duch svatý povstává a říká: „Stůj ve Slovu! Zůstaň tam! Zůstaň právě tam u toho Slova!“

A já říkám: „Ano, Pane, jestli to... Ty jsi mým nejlepším přítelem. Ty jsi jediný, koho... Ty jsi můj opravdový přítel, ten jediný, který mi pomůže, až tento život pohasne. A tak budu tedy stát s Tebou, Pane. Zde jsem.“

Zjevení 3:9

192 Nemám v úmyslu někoho zraňovat. Prosím, nemějte mi za zlé, když tnu do těch organizací a různých věcí. Už dávno před tím, než jsem o tom cokoliv věděl, celý svůj život jsem do toho řl. Nikdy jsem tomu nevěřil. Z toho důvodu jsem se k tomu nikdy nepřipojil. Dobře. Děkuji Bohu za to, že mě od toho držel stranou.

Hle, dávám ti ze shromáždění satanova ty... (kteří říkají, že jsou naplnění Duchem), a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a pokloní se u tvých nohou...

Matouš 25:1, 2, 4

193 Nevzpomínáte si na spící pannu, když vstala? No, vzpomínáte si, jak byla nazvána? Vyšlo jich deset, aby se setkaly s ženichem. Je to pravda? Pět jich bylo moudrých, měly ve svých lampách olej. Kdo z vás ví, co znázorňuje v Bibli olej? Ducha.

Matouš 25:3, 8

194 No, nikdo nemohl říct: „Ty nejsi posvěcen a já nejsem...“ Ony byly všechny posvěceny, každá z nich. Všechny byly posvěceny, ale pět z nich bylo natolik moudrých, že měly moudrost zjevení, aby dosáhly těch dveří, rozumíte, aby byly naplněny Duchem. Měly olej ve svých lampách, a ty druhé žádný olej neměly. A když procitly, tedy, přišly k nim a řekly: „Ó! Dejte mi trochu ze svého oleje Ducha svatého. Dejte mi trochu!“

Matouš 25:9

Ona řekla: „Ano, lituji, sestro, mám dost jen pro sebe. Určitě nemám žádný navíc.“ A tak, a zatímco...

Matouš 25:10

195 On řekl: „Jděte a promodlete se.“ A když odešly, aby nějaký sehnaly, přišel ženich a tamty s ním vešly na svatební večeři a ony byly ponechány venku, kde budou procházet obdobím soužení.

Dávejte pozor. Ještě kousek, několik dalších veršů a uvidíte, že půjdou rovnou do období soužení. Tak tedy, spící... Probereme to ráno. Ano, myslím, že to bude trochu lepší, když počkáme, protože se blížíme k době, kdy by bylo vhodné skončit. Dobře.

Zjevení 3:9

Podívejme se teď: „Hle, já...“ A oni zjistili, že oni jsou lháři, že nemají Ducha svatého.

Lukáš 1:35

196 Jenom ještě jednu maličkost, prosím, zatímco jsme tu všichni spolu. Jidáš Iškariotský, jak jsem řekl včera večer, byl synem zatracení. Bible říká, že se narodil jako syn zatracení. Tedy, když on... A Ježíš

Kristus se narodil jako Syn Boží. Tedy Bůh žil v Kristu. Je to pravda? Satan žil v Jidášovi.

197 Jestliže On byl Syn Boží, narozený Syn Boží, vtělený Syn Boží, pak satan byl zrozen jako syn zatracení. On byl vtěleným synem zatracení, satanem, ďáblem. Tedy, pokud si všimnete, on se přidal k Ježíši a stal se jedním z nich. Vidíte?

Zjevení 3:9

198 Tak tedy, důvod, proč to udělal, je, aby dosáhl toho svodu, aby se v této době mohl dostat do církve. No, Ježíš řekl: „Ty synagogy jsou ze satana.“ Ó! Trefilo se to? To jsou synagogy satanovy. To je Jidáš, který předstírá, že je křesťanem.

199 Co bylo pro Jidáše hlavní věcí? Byly to peníze. V mnoha z těchto věcí dnes nejvíce táhnou peníze. Podívejte se na Sbory Boží, které zde postavily budovu za šest milionů dolarů, a učí, že Pán brzy přijde. Ó, v hangárech leží bomby, aby nás smetly, a staví budovu za šest milionů dolarů! Ó! No, bohatí a nemají... Probereme to zítra večer, dá-li Pán.

200 Všimněte si tady teď. Ó, podívejte se, jak jsou církve velké. Tyto velké organizace dávají dohromady svoje peníze, a ó, pro slitování! Stávají se z nich multimiliardáři... dokonce mezi sebou mají společnosti — mají společnosti, které půjčují peníze a všechno možné — půjčují peníze a věci, ty církve.

Skutky 3:6

201 Bratře, to mi nezní právě apoštolsky. Petr řekl: „Stříbro a zlato nemám, ale co mám...“ Dejte mi tohle a vezměte si všechny svoje peníze. „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista...“ To je, co měl on, zjevení toho. „...to ti dám: ve jménu Ježíše Krista vstaň a chod.“ Dobře.

202 Ted' zde shledáváme, že byli „synagogou satanovou.“ Tedy, jak jí mohli být? No, Jidáš, když přišel... no, podívejte se. Právě v té době, kdy přišel na scénu Ježíš, přišel na scénu Jidáš. Sledujete to? A právě v té době, když Ježíš ze scény odešel, odešel ze scény i Jidáš.

Zjevení 3:9

203 Přibližně v té době, kdy Duch svatý přišel znovu na scénu, Jidáš se vrátil na scénu: duch antikristův, aby působil, a také děti neposlušnosti; nedbající na Bibli, ale dbající na denominaci. Rozumíte? A oni ze sebe udělali synagogu! A Ježíš tu řekl, že to je synagoga satanova.

204 Kde? To spočívá hluboko tady v tomto věku. Jak to tady začalo? Skrze organizaci. Totéž to způsobilo zde. „Synagoga satanova.“ Rozumíte tomu? „Synagoga satanova.“ On řekl: „Kteří říkají, že jsou naplněni Duchem.“ No, jak to mohli říct?

205 Jidáš, když byl tady na zemi, se setkal s Ježíšem; vyznal, že v Ježíše věří a stal se pokladníkem — nosil všechny peníze. Je to pravda? Všichni to víme.

Římanům 5:1

206 Tedy, jestliže uvěřil v Ježíše Krista, pak přijal falešně ospravedlnění. Je to tak? K Římanům 5:1: „Když jsme ospravedlnění z víry...“ Dobře.

Jan 17:17

207 No, potom další věc, u svatého Jana 17:17 je Ježíš posvětil skrze pravdu, řekl: „Slovo tvé pravda je“, a On byl Slovem. A dal jim moc nad nečistými duchy, aby šli a měli uzdravovací shromáždění a vyháněli ďábly a konali všechny druhy zázraků. A když se vrátili, Jidáš s nimi (Teď dávej pozor, nazaréne a wesleyovský metodisto!), vrátili se, radovali se a byli nesmírně rádi a velebili Boha a jásali, protože jim ďáblové byli poddáni.

Lukáš 10:20

208 A Ježíš řekl: „Neradujte se však z toho, že se vám poddávají duchové, ale spíše se radujte, že vaše jména jsou zapsána v knize života.“ A pamatujte, Jidáš byl jedním z nich. Vidíte, mohl církev podvádět až do tohoto místa. Působil přímo v jejich řadách, víte, ale když došlo na Letnice, ukázal své barvy.

209 To je právě to, co udělal v Prvotní, v Metodistické církvi a co dělal v Luteránské církvi a co dělal v Nazarejské církvi a v Církvích Božích a těch ostatních. Dospěl až k posvěcení. Když to však přišlo ke křtu Duchem svatým, aby mluvili v jazycích a měli znamení a zázraky, tak to zavrhl.

210 Půjdou kvůli vám cestou Božského uzdravení. Jistě. Jidáš to také dělal. Vidíte? Ale když... Dnes je hodně Božského uzdravení. Bratře, stoj *tam* dvě hodiny a říkají: „Shoří vám úroda,“ pokud jim každá osoba každý večer nedá padesát dolarů, a všechny ty různé nesmysly. To je ďábel. Jistěže ano. Věřím v Boží uzdravování celým svým srdcem, ale tenhle nesmysl je z ďábla. Je to absolutně z ďábla. Je mi jedno, co jsi schopen udělat, nebo co ještě víc. Jidáš také vyháněl ďábly.

Matouš 7:22, 23

211 Ježíš řekl: „Mnozí ke mně v ten den přijdou a řeknou: ‚Pane, Pane, copak jsme ve Tvém jménu nevyháněli ďábly a nedělali mocné skutky?‘“ On řekl: „Jestli jste to dělali, já o tom nic nevím. Odejděte ode mě, vy, kdo konáte nepravost! Neznal jsem vás.“ Jistě.

Matouš 7:14

Ó, bratře, „těsná je brána a úzká je cesta, a pouze málo bude těch, kdo ji najdou.“ Mluvíme o těch, kterých je málo, protože jsme v posledním věku, kde jich bude jen několik. Přijměte to, prosím, moji bratři.

212 Nemyslete si, že tu stojím... Raději bych, pokud by se jednalo o mě... Co se mě týče, mohl bych udělat kompromis sám se sebou a povědět: „Zvolme si Sbory Boží nebo nějaké hnutí. Prostě se k nim připojme a jděme s nimi.“ Ale, ó, bratře, běda mi, kdybych tohle udělal. Běda mi! Dobře to vím. Bůh by mě poslal do pekla, kdybych něco takového udělal. Ano, příteli.

Římanům 3:4; Zjevení 3:9, 10

Jestli mám zpečetit své svědectví svým životem, budu ho muset zpečetit, a tím to hasne, protože něco ve mně je. Nemohu to udělat za nic na světě. Víím, že tohle je pravda, a já musím stát po straně toho, co je pravda; a Bible to dosvědčuje. Organizace je proti mně, ale Bible říká, že to je správné. „Ať je slovo každého člověka lží, a Jeho pravdou.“ To je pravda. To je to, jen u toho zůstaň.

**... hle, dávám ti ze shromáždění satanova... (Dobře.)
... že přijdou a poznají, že jsem si tě zamiloval.**

Protože jsi zachoval slovo mé trpělivosti, i já tě zachovám od hodiny zkoušky⁴...

Zjevení 3:10

213 Teď sledujte. Abych ukázal, že toto není metodistický věk, o němž mluvím, přestože je to překrývání... Podívejte se. Jste připraveni poslouchat? Každý? Poslouchejte teď pozorně:

Protože jsi zachoval slovo mé trpělivosti, i já tě zachovám (ten malý zbytek) od hodiny zkoušky, která...

Zjevení 3:10, 11

214 Církev spěje k místu, kde budete muset vstoupit do této organizace, nebo být... budete to muset mít, bratře. A tím to hasne. Buď budete zorganizováni, nebo přijmete znamení šelmy; nebo přijmete... z

⁴ Anglická Bible KJV – pokušení, svodu.

toho uděláte organizaci nebo vstoupíte do denominace, která je ve skutečnosti přicházejícím znamením šelmy, protože to je bojkot. Vidíte?

... která má přijít na celý svět, aby byli vyzkoušeni ti, kdo bydlí na zemi.

Hle, přijdu brzy. Drž se toho, co máš, aby nikdo nevzal tvou korunu.

²¹⁵ Tedy, toto velké pokušení, hodina pokušení, která má přijít, aby byl vyzkoušen celý svět, vchází do soužení (uvidíme to za pár minut); pokračuje to do soužení, a soužení za Wesleyových dnů nepřišlo. A tak v jakém jsme věku? Před čím jsou tyto dveře postaveny? Je to mezi Wesleyem a tím, kam církev právě teď směřuje a kde už je, k Laodicejskému věku.

²¹⁶ Ale právě tady na tomto malém místě, během posledních pětatřiceti, čtyřiceti let, byly postaveny přímo před lidmi otevřené dveře, aby vešli dovnitř. A Bůh si vezme ten zbytek a zapečetí ho. A tamti půjdou do této vlašné... prostě je vyplivne ze svých úst.

²¹⁷ To dílo bude zkráceno, církev se vznese nahoru a antikrist přijde za účelem zkázy. Je to prostě dokonalé — zapadá to do celé Bible, všude. Dobře.

²¹⁸ Tedy, zde se také objevuje spící panna. To dokazuje, že poslední věk církve směřuje k první části Letnic, poněvadž oni jdou dál do velkého soužení, které přijde v... které nepřišlo v období Wesleye.

Zjevení 3:11

²¹⁹ Jedenáctý verš. Dobře... Koruna života. 11. verš říká:

Hle, přijdu brzy... (Co? Brzy po tomto, vidíte.) Hle... drž se toho, co máš (drž se toho), aby nikdo nevzal tvou korunu.

Zjevení 1:6

²²⁰ Co je to koruna? Je to... Koruna znamená, že máš panství. Jsi králem, jestliže jsi korunován, rozumíte? A my jsme Boží synové, jestliže jsme korunováni věčným životem, a naším panstvím je země. „A učinil nás králi a kněžími Bohu.“ Je to pravda? A tak, tady to máte. A tam v Novém Jeruzalémě, jak tam králové země do toho města dokonce přinášejí svou slávu. Ó, to je podivuhodné! Jestliže to chcete probrat, vidíte, zrovna jako... září jako hvězdy, koruny.

Daniel 12:1–3

221 A Daniel 12:3 o tom podává velkolepý popis, kdybyste si to chtěli zapsat. Možná, že bychom měli čas, jen několik minut, abychom to pochopili. Vezměme Daniela, co říká tady ve 12. kapitole. Dobře. Začněme tedy od prvního verše 12. kapitoly:

V tom čase povstane Michael (Vidíte, ó, přece víte, kdo to je!) ***veliký kníže a tvého lidu ochránce. Čas soužení tehdy nastane*** (Co je to? Hned potom. Soužení!), ***jaké dosud nebylo od chvíle, kdy se stali národem. V tom čase bude tvůj lid zachráněn — každý, kdo je zapsán v knize.***

Tehdy se probudí mnozí, kdo v prachu země spí. Jedni k věčnému životu (koruně), ***jiní k hanbě, pro věčnou výstrahu.***

Moudří budou zářit jasně oblohy; ti, kteří mnohé k spravedlnosti přivádí, budou jak hvězdy navždy, navěky!

Zjevení 3:12

222 Ó, bratře! Tam je tvoje koruna, ta slavná koruna věčného života — koruna věčného života. Dvanáctý verš, rychle, než... a potom, myslím, se rozejdeme.

Kdo vítězí, toho učiním sloupem v chrámu svého Boha...

Probereme to opravdu rychle, protože jsem to už o pět minut přetáhl. Ale ráno si můžete pospat trochu déle, že ano? Mamko, nech ho spát. Tobě se vstává dobře, ale tatkově se vstává trochu hůř. Nech ho pospat trochu déle. Potichu vyklouzni a udělej mu kávu, nebo co chce, a on bude mít dobrou náladu.

Kdo vítězí, toho učiním sloupem v chrámu svého Boha...

Zjevení 3:12

Ó, proberme to slovo za slovem, jen na okamžik. Budete mít se mnou ještě trochu strpení? Víím, že je horko a vy víte, že tady nahore je také horko. Ale podívejme se na to: Učiním ho...

Kdo vítězí, toho učiním sloupem v chrámu svého Boha...

223 Sloupem: Sloupem nebo základem. Základem v chrámě domu nebo v domě Božím. Chrám mého Boha neboli dům mého Boha — to je pilíř, základ. To jsou ti, kteří se chopili Slova, které slyšeli ve verši 8, a vrátili se k základu.

Efezským 2:19, 20

224 Vezměme teď Efezským 2:19, tam v Efezské církvi. Víte, že se musíte vrátit k Efezu, to byl ten počátek. Je to tak? Dobře, vraťme se do Efezu, kde byl Pavel — kde byla církev, kterou založil. A teď se podívejme, kde jsme. Dobře, církev v Efezu... Teď se vraťme a podívejme se, jaký byl tehdy ten základ, a podívejme se, co řekl Pavel o tom základu tehdy tam v tom prvním církevním věku. Teď mluví k Efezským:

Již tedy nejste cizinci a přistěhovalci, ale spoluobčané svatých a členové Boží rodiny.

Byli jste postaveni na základ (Luteránů, baptistů... No počkejte, spletl jsem se, že?) ***... postaveni na základ apoštolů a proroků, zatímco úhelným kamenem je sám Ježíš Kristus...***

Izaiáš 9:6; Zjevení 3:12

225 Všechno vešlo těmi dveřmi, Ježíšem. A „kdo vítězí, toho učiním sloupem.“ Jinými slovy, částí základu. Co mu dám? „Vložím do něj učení apoštolů a proroků od začátku a dám mu zjevení.“ Co o Něm říkali proroci? On je „Rádce, Kníže pokoje, Bůh silný, Otec věčnosti.“ To říkali proroci, apoštolové. „A kdo dokáže zvítězit nad všemi těmito synagogami satana, udrží se svobodným a bude pohlížet přímo k té bráně, toho učiním sloupem. Vložím jej zpět do základu svého Slova v domě svého Boha.“ Ó! „Vložím ho přímo tam do toho sloupu v tom základu, kde zůstávají přímo ve Slově.“ Amen. Mám to rád, bratře. To je dobré. Možná se chovám legračně, ale cítím se dobře. V pořádku.

Kdo vítězí, toho učiním sloupem v chrámu svého Boha a nevyjde již nikdy ven.

226 Co to je? Jestliže je sloupem, tak už nikdy nevyjde ven. On je nevěstou! To je pravda. Jak to bylo v Efezském věku, jak je Pavel učil ve Skutcích... No, počkejte na chvíli. Jestli máš být sloupem... Mám tady jiné místo Písma, které vám chci předložit dřív, než se dostaneme k té nevěstě.

Skutky 19:5; Galatským 1:8

227 Tedy, jestli máte být sloupem, vracíte se do Efezu, vracíte se do věku, ve kterém byl Pavel. A Pavel, anděl Efezu (což byl začátek církve, základ), je učil, že kdyby byli pokřtěni nějak jinak než ve jménu Ježíše

Krista, museli být pokřtěni znovu. To je pravda. Skutky apoštolů 5:19, nebo spíše 19:5. V epištole ke Galatským 1:8 řekl, že kdyby je i anděl učil cokoli jiného, ať je proklet.

228 Oni byli také nevěstou, která byla v chrámě. Vezměme si teď Zjevení 7. kapitulu a podívejme se, jestli byli nevěstou, 7. kapitola Zjevení. Tedy, mohl bych...

Zjevení 7:9

229 Mluvili jsme tady o zbytku Izraele, o těch 144 000 a tak dále, ale přeskočme to o kousek, až někam ke 12. verši. Tam to je letniční shromáždění. Toto jsou lidé, kteří, ó... Vidíte, dobře, začneme tu u 9. verše, protože to první je Izrael a zde jich bylo 144 000 zapečetěných a k tomu se dostaneme zítra.

A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst...

No, zapamatujte si, od 4. do 8. je Izrael, což byli eunuchové — strážci chrámu, vidíte. Probereme to ráno, dá-li Pán.

Zjevení 7:9

230 No, vidíte, všech dvanáct pokolení: z pokolení Judy zapečetil dvanáct tisíc; z Rubena zapečetil dvanáct tisíc; z Gáda zapečetil dvanáct tisíc; a Lévi a Zabulón a Benjamín, dvanáct. A kolik je pokolení Izraele? [Shromáždění odpovídá: „Dvanáct.“] No, kolik je dvanáct krát dvanáct? 144 000. A všichni byli dětmi Izraele. Jan je znal, každého. Byl Žid. A potom:

A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst (tady přicházejí pohané), ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení do bílých rouch, a v rukou měli palmové ratolesti.

Zjevení 7:10–13

231 To jsou ti ubozí lidé tam v minulosti, kteří zemřeli a sežrali je lvi a všechno možné pro toto Evangelium Ducha svatého, které je potřísněno krví; tisíce krát tisíce malých dětí, jejichž hlavičky byly na ulicích rozbity a tak dále. Zde stojí oblečení do bílých rouch a s palmovými ratolestmi v rukou. Ó!

A hlasitě volali: „Spasení náleží našemu Bohu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi!“ (Spasení náleží našemu Bohu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi.)

A všichni andělé, kteří stáli okolo trůnu, starců i čtyř bytostí... padli... padli před trůnem na tváře a klaněli se Bohu...

Poslyšte! Zvažte, jestli tohle není letniční shromáždění:

... se slovy: „Amen! Chvála a sláva, moudrost a díkůčinění, čest a moc i síla našemu Bohu na věky věků. Amen!“

Fjú! Neznělo to, jako kdyby tam měli táborové shromáždění?

Jeden z těch starců pak promluvil a řekl mi: „Kdo jsou ti oblečení do bílých rouch a odkud přišli?“

Zjevení 7:14–17

232 No, jestli jsi Žid, znal jsi všech těch dvanáct pokolení. Kdo jsou ale tihle? Odkud přišli? Mají na sobě bílá roucha. Odkud přišli? Nebylo to Benjamínovo pokolení a ti ostatní; kdo jsou tady tito? A Jan byl natolik...

Řekl jsem mu: „Pane, ty víš.“ („Jsem v koncích,“ rozumíte.) A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránka,

a proto jsou před Božím trůnem (uvnitř domu), a slouží mu dnem i nocí v jeho chrámu; a Ten, který sedí na trůnu, bude přebývat mezi nimi.

(Vypadalo to, jako kdyby trochu vyhladověli, že?)
Nebudou již nikdy hladovět (Sláva!) ani žíznit a nebude je pálit slunce ani žádné horko,

neboť je bude pást Beránek, který je uprostřed trůnu, a povede je k pramenům živých vod a Bůh jim setře každou slzu z očí.“

233 Tady to je. To je nevěsta. Ó! Jak nádherné! Nevěsta! Podívejme se, co On tady teď řekl, abychom si byli jisti, že nám to neuniklo; 12. verš: „Kdo vítězí, toho učiním sloupem v chrámu svého Boha a nevyjde již nikdy ven.“ (Nevěsta zůstává uvnitř s ženichem. Ó!) Ó, kdybychom jen měli čas to probrat! Mám to tady pro tu knihu.

Zjevení 3:12

234 Ve Zjevení řekl, že všichni králové země tam vnesou svoji čest. To je jako v předobrazu pokolení Lévi. Všichni ostatní mu platili desátky,

vidíte. Od jednoho novoluní do druhého, od jednoho sabatu do druhého, přicházeli se klanět. Jaký to bude den! Dobře. A... Podívejme se: „A nevyjde již nikdy ven.“ Dobře.

... sloupem v chrámu svého Boha... a napíše na něm jméno svého Boha...

Zjevení 3:12

No, jaké je jméno Boží? Ježíš. Jestliže si to chcete poznamenat (už je trochu pozdě), Ježíš... v Efezským 3:15 je řečeno, že na nebi i na zemi se všechno jmenuje Ježíš, rozumíte. Dobře. V pořádku. No, dobře:

... a jméno města svého Boha, Nového Jeruzaléma sestupujícího z nebe od mého Boha:

²³⁵ Napíše na něm... Ó! Vidíte, je to to stejné jméno, jestliže jste tomu už porozuměli. Chápete? „Napíše na něm jméno města svého Boha...“ Města. On pokračuje dál a říká: „které je Nový Jeruzalém, vidíte, Nový Jeruzalém.“ A napíšu na něm Nový Jeruzalém.

²³⁶ Tak tedy, nevěsta neboli církev je tím Novým Jeruzalémem. Kolik z vás to ví? Sama církev je Nový Jeruzalém. Věříte tomu? Dokažme to tedy. Je to Zjevení 21, myslím, že to je 21. Dobře, podívejme se sem zpět, abychom vám to mohli ukázat. Bible říká, abychom všechny věci zkoumali.

Zjevení 21:1, 2

²³⁷ No, Zjevení 21. Ó, poslechněte si tohle... poslechněte si to, jestli chcete vidět, jaké je to Jeho nové město... Boží jméno.

Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo.

A já Jan jsem uviděl to svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého muže.

Skutky 15:13, 14

²³⁸ Nová církev je pohanská církev, nevěsta. Nevěsta je pohanka, a ta pohanka má Jeho jméno. On vybral lidi z pohanů pro své jméno. Věříte tomu? Jestli tomu nevěříte, podívejte se do Skutků 15:14 a najdete to. Ve Skutcích 15:14, jestliže se tomu chcete na vteřinku věnovat a budeme... potom budete... Skutky 15. kapitola a 14. verš, myslím, že tam to najdeme. Potom bychom chtěli skončit. Skutky 15, a 14. verš, (Skutky 15:13):

A když umlkli, odpověděl Jakub: „Bratři, poslouchejte mě:

Šimon vyprávěl, jak Bůh poprvé pohlédl na pohany, aby z nich přijal lid svému jménu.“

239 Dobře. Tady ona je. Ó! No, myslím si, že to je téměř... že se už blížíme k tomu poslednímu místu. A teď už skončíme slovy, že to je On. „...a napíšu na něm jméno svého Boha a jméno města svého Boha,“ které je úplně stejné: Ježíš, Ježíš, Ježíš. A nevěsta provdána za Ježíše je paní Ježíšová, a tak dále, rozumíte.

Zjevení 3:12

240 Dnes večer jsou v této budově některé velice skvělé ženy, velmi skvělé, ale jedna z nich je moje, ta má moje jméno. Doufám, že jste to pochopili. Má moje jméno. A stejné to bude s Jeho nevěstou. Dobře.

A napíše na něj jméno svého Boha... Nového Jeruzaléma sestupujícího... města svého Boha, Nového Jeruzaléma sestupujícího z nebe od mého Boha, i své nové jméno.

Zjevení 2:17

241 Raději to nechám, že? Dobře. Všimněte si, že „na něm“ je v jednotném čísle. Tedy, jestli se vrátíte ke Zjevení 2:17, jen na minutku, jen abychom si to připomněli, jen vteřinku:

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: tomu, kdo vítězí, dám jíst tu skrytou manu a dám mu bílý kamének a na tom kaménku napsané nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je přijímá.

242 Nemilujete Ho? Není podivuhodný?

*Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

Víte, já velice rád zpívám v Duchu po shromáždění, kde jsme řáli do živého, a tak dále. Vy také? Ó, jak rád potom vejdu do Ducha. Slovo! Rozumíte, Slovo nyní padlo. Jediná věc, kterou teď potřebuje, je trochu vláhy, rozumíte, trochu chvály. Pak začne růst, vidíte. Ó, copak Ho nemilujete? Zvedněme ruce a zpívejme:

*Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

²⁴³ Ó, skloňme teď hlavu a řekněme: Otče, milujeme Tě. Milujeme Tě. Ó, jak Tě milujeme! Tolik Ti děkujeme, Pane. Ó, naše ubohá lidská srdce nedokážou vyjádřit, co pociťujeme ve svém nitru za to, že Ty jsi nás umyl ve své vlastní krvi!

Byli jsme cizinci, Pane. Milovali jsme světské věci a všichni jsme byli do světských věcí zabředlí, a Ty jsi přišel dolů díky své milosti a sáhl jsi svými vzácnými svatými rukama do bláta hříchu, v němž jsme vězeli; vybral sis nás, vyvolil, umyl, očistil, vložil do nás nového ducha a obrátil naše city k věcem, které jsou nahoře. Jak Tě milujeme, Pane!

V tomto věku svedení; na světě už pro nás nic nezůstalo, Pane. Pro svět už nic nezůstalo, je to konečná doba. Vidíme podle Bible, že každý věk skončil. Teď jsme na konci, rychlým tempem se to hroutí. Nebude to dlouho trvat a přijde Ježíš. Ó, Bože, zapal naše srdce, nenechávej nás nečinně stát.

A přemýšlím o tom, co by udělal velký svatý Pavel, kdyby byl dnes večer tady a kdyby viděl věci tak, jak jsou? Jak ten člověk... Ještě před svítáním by ho uvěznili. On by tady venku lidem říkal, aby se připravili na příchod Páně.

²⁴⁴ V této hodině, Pane, je mnoho nemocných, protože tu leží kapesníky a prosby. Modlím se, abys každého z nich uzdravil, Otče. Víme, že to je součást tvé služby, kterou jsi naprosto spolehlivě dokázal, že je pravdou — znameními, která provázejí věřící.

Skutky 19:12

²⁴⁵ Od Pavlova těla brali šátky a zástěry a posílali je nemocným, a nečistí duchové z nich vyšli a oni se uzdravili, protože ti lidé věřili v živého Boha. Dej nám to dnes večer znovu, Otče, zatímco je svěřuji Tobě, Pane, skrze Ježíše Krista.

Efezským 5:27

A teď, Pane, modlím se, abys vzal naše duše do svých rukou, abys nás obmyl a vyžehlil, protože bylo řečeno, že Ty přicházíš pro církev bez poskvrny a vrásky. Ať žhavé železo Ducha svatého vyžehlí všechny vrásky a my budeme čekat připravení na příchod Syna člověka.

A teď, Otče, prosíme, aby na nás spočinula Tvá požehnání. Buď u nás oslaven, Otče. Vzdáváme ti čest. Stojíme tu dnes večer a dáváme Ti svá srdce. My...

